ALFRED ROSENBERG

Talmudin RUOKOTTOMUUS

NSDAP/AO ESTLAND

Alfred Rosenberg

TALMUDIN RUOKOTTOMUUS

Vuonna 1920 ilmestynyt alkuteos: Unmoral im Talmud

Kääntänyt: Risto Teinonen

Julkaisija: NSDAP/AO ESTLAND

Painettu Euroopan imperiumissa 2024

Virolainen kustantaja omistaa tämän julkaisun kirjan tekijän, kansainvälisesti kaikkien aikojen tunnetuimman virolaisen suurmiehen, Alfred Rosenbergin muistolle.

Se, että vihollinen murhasi hänet Nürnbergin näytösoikeudenkäynnin päätteeksi, ei vähennä hänen kiistattomia ansioitaan. Rosenbergin sanoma elää hänen kirjoissaan ikuisesti.

Motto:

Heillä on usko, joka antaa heille oikeuden ryöstää muut paljaiksi.

Goethe

Jos ei-juutalaiset tietäisivät, mitä me heitä vastaan opetamme, eivätkö he tappaisi meitä?

Dibre David

Sisältö:

Johdanto 7

Yleistä; juutalainen dialektiikka 15

Avioliitto ja rakkaus 27

Laki 33

Työstä 42

Kristuksesta ja ei-juutalaisista 48

Shulchan Aruch 61

Johdanto

Talmud (oppi, opetus) on juutalaisten Mooseksen ajoista alkaen sukupolvelta toiselle välitettyä suullista perinnettä. Se liikkui rinnan kirjallisen lain kanssa, mutta kun se oli levinnyt erittäin laajalti, se myös kirjoitettiin muistiin (2. vuosisadalta alkaen). Talmudissa on kaksi osaa: Mišna (oppi, opetus) ja Gemara (loppuun saattaminen).

Tällainen suullinen opetus oli juutalaisten keskuudessa saavuttanut jatkuvasti suuremman auktoriteetin, ja opetusta selvittävät ja täydentävät rabbit esittelivät sitä pian profeettojen ja jopa Mooseksen lakia tärkeämpänä, joten saattoi sattua sitäkin, että tunnetuimmilla Talmudin opettajilla ei ollut Raamatusta perustavanlaatuisiakaan tietoja.

Millaisia sitten ovat tämän siunatun teoksen (joka koostuu Babylonian ja Jerusalemin Talmudista) luonteenomaiset tunnukset, millainen on se henki, jonka ansiosta se on syntynyt?

Talmudia kutsutaan uskontokirjaksi. Turhaa on silti sen monista niteistä etsiä sitä, mitä me uskonnolla ymmärrämme. Emme löydä mistään myöskään pyrkimystä tulkita inhimillisen persoonallisuuden salaisuutta, missään ei ole leijailua iäisyyteen, kuten sitä arjalaisten kansojen keskuudessa kohtaamme. On hyvin erilaisia lakeja, legendoja, loputtomia keskusteluita merkityksettömimmistä asioista, jopa sanan varsinaisessa merkityksessä ruokottomuuksia, joita me löydämme sieltä kauniiden ja yleisten sanontojen ja lauseiden ohella. Lukiessaan rabbien opetusta, hengittäessään sitä henkeä, jota huokuu Talmudin sivuilta,

yksikään tasapainoinen henkilö ei voi koskaan jäädä neutraaliksi. Se joko hyväksytään tai torjutaan vieraana. Vain liiallinen oppineisuus, joka usein tuo mukanaan sydämen surkastumisen, pystyy vuosien ajan sinne ja tänne punnitsemaan, selvittämään, pyytämään anteeksi, rauhoittelemaan jne.

Varhaisempien aikojen tiliin voi panna hyvinkin paljon, mutta silti on merkittävää, että kaksi kolmannesta kaikista juutalaisista on vielä nykyisinkin (2.000 vuoden jälkeen!) Talmudin ja siihen perustuvan, vieläkin fanaattisemman Shulchan Aruchin ehdottomia kannattajia.

Rabbi Simon, jonka rehellisyys oli juutalaisen sanonnan mukaan saavuttanut niin korkean tason, että saattoi rohkeasti harkita rahansa uskomista hänen haltuunsa ilman todisteita, ja ei vain hänen, vaan myös hänen ystäviensä haltuun; tämä rehellinen rabbi kutsui koulua, josta merkittävä (babylonialainen) Talmud sai alkunsa, "rikollisten pesäksi", jotka kääntävät ylhäiset alamaisia ja alamaiset ylhäisiä vastaan. Siitä huolimatta hänen sydämensä syvyydessä oli suuri kunnioitus babylonialaisten dialektiikkaa kohtaan ja hän huusi opetuslapsilleen: "Te uskotte, että tämä opetus on teidän omanne, ei, se on heidän (babylonialaisten) omansa!" Juutalainen tri Bernfeld vakuuttaa meille, että ennen "babylonialaisten dialektiikkaa mikään ei ollut varmaa", ja että "Pumbeditan [1] terävänäköisiä pidettiin puoliksi pahoina lainvääntäjinä ja saivartelijoina, jotka osasivat käyttää kaikki lain kepulikonstit omaksi edukseen" ja näiden opetuslapsia pidettiin kuin ihmisinä, jotka toteuttivat mahdottoman eli "saivat kamelin vedetyksi neulansilmän läpi" [2]. Juutalainen historioitsija Graetz kertoo rabbi Meïristä, yhdestä suurimmasta Talmudin auktoriteetista, jonka kuuluisuus perustui siihen, että hän pystyi esittämään jokaiselle laille

[1] Viittaus nykyisen Irakin alueella sijainneessa Pumbedian kaupungissa toimineeseen juutalaiseen uskonnolliseen oppilaitokseen. / Kääntäjä.

[2] Der Talmud. Berlin 1900, s. 33, 34, 60.

niin paljon argumentteja puolesta ja vastaan, että oli täysin mahdollista muuttaa jokin erittäin yksiselitteinen määräys päinvastaiseksi[3].

Juuri tuota talmudistien metodiikkaa löydämme kuitenkin uudelleen myös meidän tämän päivän juutalaisten lehtimiesten ja asianajajien hengentuotteista. He noudattavat Talmudia silloinkin, kun he eivät tiedä siitä mitään, sillä Talmud ei tehnyt juutalaisia, vaan juutalaiset tekivät Talmudin. Juutalainen rotu ja sen henki ovat pysyneet muuttumattomana yli kaksituhatta vuotta.

Siinä missä aarialaisten kansojen suhde jumaluuteen on jo pian sen syntymisen jälkeen täysin ylivoimaisesti lapsimainen, ts. ne tuntevat itsensä Jumalan lapsina, niin juutalaisilla nousi hallitsevasti esiin opetus orjuudesta. Tällaisen käsityksen löydämme jo psalmeista; Deuterojesaja tekee "Jumalan orjasta" lähes evankeliumin; Talmud sanoo lyhyesti: "Jumala loi maailman vain siksi, että häntä pelättäisiin" (Shabbat nro 31 a,b). Tämä orjantunne ja sen ohella himo näytellä tyrannia ovat psykologisesti helposti ymmärrettävästi lähellä toisiaan, jonka vuoksi ei kannata ihmetellä, että tämä toive tulee esiin lähes jokaisella sivulla. Ystävällinen suhtautuminen muita ihmisiä kohtaan saa kuitenkin selityksensä lisäyksestä: "jotta olisit rakastettu ylhäällä ja pidetty alhaalla". Sävy määrää tässä, kuten aina, musiikin, ja meidän tulee olla varuillamme, kun asetamme kristillisen moraalin ehdottomuuden juutalaiseen menneisyyteen, kuten olemme epäonneksemme jo vuosisatojen ajan tehneet loihtimalla sädekehän sellaisille lurjustyypeille, kuten Aabraham, Jaakob, Joosef, Juudas jne., ja sitten osoittamalla kunnioitustamme näille mielikuvitushahmoille.

Lähes kaikki Talmudin moraaliset mietelmät osoittavat sellaista pintapuolisuutta ja sellaista sydämen kovuutta, että lukija usein

[3] Geschichte der Juden. Leipzig 1853-76 (yksi nide myöhemmin julkaistuna). Nidos IV, s. 178.

pysähtyy pelästyneenä. Esimerkiksi tulee mainita, että traktaatti sapatista, yhdestä juutalaisille kaikkein pyhimmästä instituutiosta, voitaisiin avata selvittämällä sen syvin merkitys. Sen sijaan sapatin Mišna-traktaatin alussa sanotaan, että sinä päivänä taakan kantamiseen on kaksi tai neljä tapaa. Kuinka niin? Olettakaamme, että talon edessä seisoo yksi köyhä ja sisällä seisoo talon isäntä. Jos isäntä ulottaa köyhälle almun kädelle, jonka tämä on ojentanut, on syyllinen köyhä (kuolemanrangaistus), ei antaja, jne. Nenäliinan mukana pitämiseen nokkelat rabbit ovat keksineet seuraavan ratkaisun: he sitovat nenäliinan kehonsa ympärille, jolloin se muuttuu vyöksi, toisin sanoen asusteeksi ja se ei enää ole taakka; omatunto on puhdas[4]. Talmudin moralisoivat pohdinnat, olkootpa ne kuinka loputtomia tahansa, eivät ole merkkejä korkeasta moraalista, vaan merkki sellaisesta sieluttomuudesta, joka ei pysty erottamaan yksinkertaista totuutta ja valhetta. Siellä ovat kauneimmat mietelauseet rinnan kaikkein ruokottomimpien kanssa muodostaen usein yhden virkkeen. Tämä olisi mahdotonta, jos olisi olemassa pyrkimystä totuuteen. Esimerkiksi sanotaan, että kolme asiaa pidentävät elämää: pitkään rukoileminen, pitkään istuminen pöydän ääressä ja pitkään viipyminen käymälässä; kehon aukkojen palvelemisen[5] pitäisi muun muassa olla tulevaisuuden autuuden esikuvana jne. Paljon tilaa vievät keskustelut sukupuoliasioista kiimaisten vanhojen miesten hengen erehtymättömällä lähestymistavalla. On kerta kaikkiaan korostettava, että näitä asioita eivät kirjoittaneet ja keränneet vaikutusvaltaa omaamattomat yksityishenkilöt, vaan 200 rabbia Mišnan osalta ja 2000 Gemaran osalta, toisin sanoen juutalaiskansan henkinen eliitti, sen uskonnolliset johtajat. Talmudin kirjoittajat elivät pääosin kristinuskon ulkopuolella, joten jatkuvasti toistuvalla väitteellä, että juutalaisten vihan kristittyjä ja

[4] Katso lisäksi W. Rubens: Das Talmudjudentum. Zürich 1893.
[5] "Kehon aukkojen palveleminen" = ulostaminen. / Kääntäjä.

kristinuskoa kohtaan voisi muka selittää kristinuskon paineella, ei ole minkäänlaista totuuspohjaa. Ilman sitäkin on Kristusta nimitetty sellaisilla termeillä, joiden raakuus on sanoin kuvaamatonta. Me eurooppalaiset, jotka edelleen kuuntelemme kehotuksia rajattomasta suvaitsevaisuudesta muukalaisia ja vihamielisiä kohtaan ja haaveilemme kaikkien kansojen tunteiden lähestymisestä, me haluamme antaa juutalaisen opettaa meille, että hän on aina pitänyt uskontomme perustajaa kaikkein pahimpana vihollisenaan.

Ja nyt tulemme kysymyksen ytimeen, kysymykseen juutalaisen moraalilain olemuksesta. Nykypäivän rabbit eivät väsy esittelemästä moraaliopetustaan kaikkein kauneimpina ja inhimillisimpinä, ja lainaavatkin siitä joitakin edustavimpia kohtia. Ne kuitenkin koskevat vain juutalaisten keskinäisiä suhteita. Juutalaisilla on Fichten mukaan kaksi eri moraalilakia; Goethe toteaa, että heillä on "uskonto, joka oikeuttaa vierailta ryöstämisen"[6], että juutalaiset eivät ole koskaan olleet paljon arvoisia; Herder pitää juutalaisia kansana, jonka kasvatus pilasi, jne. Nämä suurmiestemme, joiden joukkoon kuuluvat lisäksi Schiller, Kant, Luther, Schopenhauer, Wagner, ja muiden kansojen joukosta Voltaire, Balzac, Shakespeare, Tolstoi, Dostojevski, esittämät näkemykset tulevat täydellisesti vahvistetuiksi.

Ensimmäinen kohta, johon rabbit nojautuvat, on: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi" (3. Moos. 19:18). Bernhard Stade, täysin juutalaisystävällinen oppinut, pitää tämän kohdan lainaamista tarkoituksena ylistää juutalaista inhimillisyyttä yksinkertaisesti "häpeämättömänä" ja lisää: Tässä yhteydessä spekuloidaan väärällä käännöksellä sanasta "re'a", "kansantoveri", sanaksi "lähimmäinen" ja "ger" sanaksi "vieras" saksankielisessä Raamatussa. En epäile hetkeäkään, että rabbit todellakin toimivat sellaisten periaatteiden

[6] Jahrmarktfest in Plundersweilern, 1778. Jae 28 j-87.

mukaisesti, paitsi että silloin he toimivat kristillisen etiikan vaikutuksesta ja talmudilaisen juutalaisen etiikan vastaisesti. Koska siten ei vielä muututa kristityksi, ei ole missään tapauksessa mitään syytä peitellä tosiasioita, sitä enemmän, että sellaisten tosiasioiden salaamisesta, jotka jokainen voi todeta, ei ole koskaan ollut mitään hyötyä"[7]. Tämä merkittävän oppineen miellyttävä ojentaminen ei jätä selkeyden osalta kyllä mitään toivomisen varaa. Kaiken lisäksi Talmud itse antaa koko joukon täysin yksiselitteisiä todisteita moraaliopetuksen kaksinaamaisuudesta. Nuo (myöhemmin käsiteltävät) kohdat, lisäksi erilaiset legendat, eivät anna mahdollisuutta syntyä epäilystäkään siitä, että juutalaiselle opetuksella on moraalinen kyltti ja läpeensä ruokoton sisältö. Jos kaksi rabbia ovat eri mieltä, juutalainen voi valita. Miten hän on valinnut, siitä historia antaa meille yksiselitteisen kuvan: juutalaisen tie valtaan on kulkenut valheen, petoksen, pettämisen ja salamurhan kautta "Isä Aabrahamista" alkaen aina tähän päivään asti. Ja Talmud on sen vuoksi moraalittomin teos, mitä koskaan on ihmismielestä syntynyt, koska se pyrkii kätkemään ajatustavan likaisuuden ja lain salliman petoksen tekopyhän naamion taakse. Tässä kaksi maailmankatsomusta eroavat toisistaan.

Jos juutalaisyhteisö olisi vapaaehtoisesti selvittänyt: "On totta, että meillä opetetaan asioita, jotka eivät ole moraali-ihanteiden mukaisia; suositeltu käyttäytyminen ei-juutalaisia kohtaan on toisenlaista kuin juutalaisia kohtaan jne., mutta me irtisanoudumme vapaaehtoisesti ja juhlallisesti siitä, jotta meidät yhdistettäisiin kristilliseen moraaliin"; jos niin olisi tapahtunut, ei kenelläkään olisi oikeutta esittää juutalaisille moitteita, vaan meillä kaikilla pitäisi olla suurin kunnioitus juutalaisen olemuksen uudistumisvoimaa kohtaan. Tällaista tapausta ei ole kuitenkaan ollut, sitä ei tapahdu tänään ja sitä ei tule ikimaailmassa tapahtumaan. Pikemminkin Talmudia ylistetään häikäilemättömästi

[7] Geschichte des Volkes Israel, Berlin 1887-88. Nide I, s. 510.

vielä nykyisinkin, sitä puolustavat sekä ortodoksiset että liberaalit juutalaiset, vaikka he joitakin muodollisia seikkoja voimakkaasti vastustavatkin. Ja myös ateistisissa pörssi- ja vallankeinottelijoiden piireissä Talmudin valheellinen henki jatkaa katkeamatonta elämäänsä; koskaan ei ole sellainen valhe, sellainen häpeämätön demagogia levinnyt yli maan, kuin sitä levittävät juutalaiset lennätintoimistot, sanomalehdet ja puhujat. Ne ovat väistämättömyyksiä, ne syntyvät rodullisen sisäsiittoisuuden kristallisoimasta, vuosisatoja vaalitusta muuttumattomasta kansallisluonteesta.

Mitä käyttämääni käännökseen tulee, minulle seuraavat näkökohdat ovat merkittäviä. Kaikki juutalaiset suhtautuvat Rohlingin ja Eisenmengerin käännöksiin vihamielisesti. Se ei muuttaisi asiaa missään määrin, mutta myös kristityt tutkijat, kuten esimerkiksi prof. Strack, löytävät niistä erilaisia virheitä. Heitä vastaan esittävät puolestaan todisteita tri Beer ja toiset tutkijat. Olen jättänyt kiistanalaiset käännökset sivuun saavuttaakseni kaikin puolin moitteettomaksi hyväksytyn perustan. Sitä, että käyttäisin ainoastaan juutalaisten käännöksiä, ei voi yksikään oikeudenmukaisesti ajatteleva henkilö vaatia. Ja niinpä käytänkin tri August Wünschen käännöksiä "Der babülonische Talmud", Leipzig 1886-1889, ja "Der jerusalemische Talmud", Zürich 1880. Wünschen työn on kaksi rabbia tarkastanut ja oikeaksi tunnustanut; minulla ei ole myöskään tiedossa näiden käännösten vastustusta, seisomme siten varmalla perustalla, ja jokaisella aikuisella henkilöllä on oikeus päästä tässä Talmudin hengestä selkeään päätelmään. Wünsche itse tarttuu usein mahdollisuuteen näyttää enemmän kuin kummalliset kohdat harmittomilta, nämä kohdat jätän pois. Jerusalemin Talmudin sitaattien osalta merkitsen traktaatin nimen eteen kirjaimen J.

Täsmällisyyden vuoksi esitän vielä toisen kirjoituslajin. – Talmudin oheen syntyi lisäksi koko joukko kirjallisia teoksia pääosin noilta

samoilta rabbeilta; ne ovat koottuina nimellä Midrašim. Ne täydentävät ja selvittävät Talmudissa käsiteltyjä kysymyksiä ja vahvistavat yleistä vaikutelmaa entisestäänkin. Käytän juutalaisystävällisen prof. Delitzschin julkaisemaa Ferdinand Weberin teosta "System der altsynagogalen palästinensischen Theologie", Leipzig 1880. Midrašimin sitaattien ohella tähän on otettu myös Talmudin lauseita. Weberin teksti on sen tunnistamistarkoituksessa merkitty sivutiedoin.

Selvittäessäni juutalaisten kantaa Jeesuksen henkilöstä, olen rinnan Wünschen teoksen kanssa käyttänyt yhtä asiallista ja kiistatonta Laiblen teosta "Jesus Christus im Talmud", Berlin 1891.

Tämän kirjasen viimeinen luku esittää otteita Shulchan Aruchista (Katettu pöytä). Tämä edelleen auktoriteettia omaava teos nojautuu täysin Talmudin pohjalle, antaa koko aineiston katsauksen omaisesti jäsenneltynä ja on juutalaisen lain johdonmukainen malli. Shulchan Aruchin on kirjoittanut rabbi Joseph ben Ephraim (Karo). Teos ilmestyi ensin vuonna 1565 Venetsiassa, sai rabbi Mooses Israelilta (Isserles) Krakovassa loppuosansa ja koostuu neljästä osasta: 1. Orach Chajim (Elämän tie); 2. Jore Dea (Viisauden oppi); 3. Chošen Hamišpat (Lainkilpi); 4. Eben Haezer (Apu-kivi).

Luovun käyttämästä sekä Briman-Justuksen teosta "Der Judenspiegel" että J. Eckerin kirjaa "Der Judenspiegel im Lichte der Wahrheit" ja käytän osittain Johannes v. Pavlyn teosta "Der Schulchan-Aruch", Basel 1887, pääasiassa kuitenkin Heinrich G. Loewen "Der Schulchan-Aruch", Wien 1896, toinen painos, julkaissut pappi J. Deckert. Annetaan muutamia todisteita toisistaan riippumattomien käännösten yhdenmukaisuudesta.

Antakoon tämä pieni kokoelma lukijoille mahdollisuuden päästä selville siitä hengestä, josta on kasvanut niin suuri ja tuhoava voima. Kun järki on taas otettu käteen, vieraan ja vihamielisen kudoksen poistaminen alkaa vihdoin edetä.

Yleistä; juutalainen dialektiikka

Voi liioittelematta sanoa, että saksalaiselle tunteelle on sopivinta jonkin kysymyksen käsittelyssä toimia yksinkertaisesti, selkeästi, suoraan ja yksiselitteisesti. Teräväksi hiottuun dialektiikkaan ja virtuoosimaiseen fraseologiaan keskittymistä saksalaiset pitävät lähinnä asian todellisesta olemuksesta etääntymisenä. Tarkkaillessamme juutalaisen kirjallisuuden historiaa näemme aivan päinvastaisen suuntauksen: yksinkertaisesta tuli monimutkainen ja samaan aikaan jäykkä, suora muuttui käyräksi. Totuuden ja valheen selvä tuntemus muuttui dialektisen viisastelun ja hiustenhalkomisen kokeilun kohteeksi. Samalla on luonteenomaista, että nämä mitättömistä asioista käydyt väittelyt, jotka usein jatkuvat sivutolkulla, ovat mieltä turruttavan ikäviä. Yhdessäkään monista keskusteluista ei kosketella todellista ajatusta, se on aina hedelmätöntä saivartelua tai suorastaan sairaalloista harhaanjohtamisesta riippuvuutta. – Siinä missä juutalaisten kiero ajattelutapa on saksalaisista vierasta ja vihamielistä, vähemmän vierasta ja vihamielistä se ei ole ymmärtämisen selkeyden ja terävyyden osalta kreikkalaisille ja ranskalaisille. Juutalainen dialektiikka on sisäisen hedelmättömyyden tuote, se on perustavaa laatua olevaa hengen turmellusta. Seuraavassa esimerkkejä menneisyydestä, nykyisin näitä voi löytää hengeltään muuttumattomina juutalaisesta lehdistöstä, juutalaisten kirjailijoiden teoksista ja juutalaisten poliittisten demagogien puheista.

* * *

Rabbi Mathja: "Pyhä kirjoitus haluaa aiheuttaa pelkoa, jotta Toora olisi annettu pelolla ja säikähdyksellä, kauhulla ja vapinalla, kuten Ps. 2:10 on sanottu: "Palvelkaa Herraa pelolla ja iloitkaa vavistuksella" (Joma nro 4 a, b).

R. Jehuda: "Jumala loi maailman vain siksi, että häntä pelättäisiin" (Shabbath nro 31 a, b).

Abaji kysyi rabbi Josephilta: "Onko kaikille olemassa mitta, miten paljon niistä saa palkkiota, olemmehan oppineet: 'Ole yhtä varovainen vähäisten määräysten suhteen kuin tärkeidenkin, sillä et tiedä siitä saatavan palkkion määrää'?" (Nedarim nro 39 b).

Rabbi sanoi: "Meidän opettajamme Mooses oli kymmenen kyynärän pituinen, kuten 2. Moos. 40:19 on sanottu: 'Hän levitti telttakankaan telttamajan yli'. Kuka levitti? Meidän opettajamme Mooses levitti. Ja samassa paikassa, 26:16: 'Jokainen lauta olkoon kymmenen kyynärää pitkä'". Rabbi Shima bar Chija sanoi rabbille: "Niinhän sinä teit Mooseksesta viallisen ihmisen, sillä me olemme oppineet: 'Jos ihmisen keho on suurempi (suhteellisesti) kuin hänen raajansa, tai pienempi, se on virhe'". Siihen tämä vastasi hänelle: "Me sanomme sen mitattuna laudan kyynärällä (emme Mooseksen kyynärällä)" (Bechoroth nro 44 a).

Mooses: "Maailman Herra! Miksi jollakin vanhurskaalla ihmisellä menee hyvin ja jollakin huonosti, ja päinvastoin, miksi jollakin rikollisella menee hyvin ja jollakin huonosti?" "Mooses!", Herra vastasi, "Vanhurskas ihminen, jolla menee hyvin, on vanhurskas ja vanhurskaan ihmisen poika, mutta vanhurskas ihminen, jolla menee huonosti, on vanhurskas ja rikollisen poika, ja päinvastoin, rikollinen, jolla menee hyvin, on rikollinen ja vanhurskaan ihmisen poika, mutta rikollinen, jolla menee huonosti, on rikollinen ja rikollisen poika" (Berachoth nro 7 a).
Rabbi Elieserin tulee myöntää monista osista koottu uuni omakseen, kun taas muut rabbit julistavat sen saastaiseksi, mistä syystä tätä uunia

kutsutaan Chachinain uuniksi. Rabbi Jeremian mukaan uuni sai sellaisen nimen siksi, että sinä päivänä tapahtui jotain omituista. Nimittäin mihin tahansa Elieser tuona päivänä katseensa käänsikin, lähistö syttyi palamaan, jopa vehnänjyväkin paloi kirkkaasti ja kokoushuoneen pylväät vapisivat. "Mitä te haluatte?" rabbi Joosua puhutteli pylväitä. Silloin kuuluivat taivaallisen äänen sanat: "Halakha [8] on kuin minun poikani Elieserin mielipide"; rabbi Joosualla oli sitä vastaan sanottavanaan sanat 5. Moos. 30:12: "Toora (laki) ei ole taivaassa".

Eräänä päivänä rabbi Elieser käveli kadulla ja näki erään naisen pyyhkimässä huonetta puhtaaksi. Nainen heitti rikat kadulle ja ne putosivat rabbin päähän. Näyttää siltä, hän sanoi, että tänään minun kumppanini alkavat lähestyä minua, sillä kirjoitetaan Ps. 113:7: "Hän nostaa köyhän tomusta" (J. Moed Katon nro 8 b ja 9 a).

Rabbi Jehuda on sanonut: "Neuvostoon pannaan vain sellainen mies, joka osaa selittää (päätelmien avulla), että matelija on Toorasta peräisin". Rabbi sanoi: "Minä pystyn selittämään olemassaolon päätelmien avulla. Kun kerran jo käärme, joka tappaa ja siten lisää saastaisuutta, on olemassa, niin ehdottomasti sääntö, että se on puhdas, koskee myös sellaista matelijaa, joka ei surmaa eikä lisää saastaisuutta!" Se ei pidä paikkaansa, sillä se (käärme) on vain kuin piikki, joka voi tappaa meidät ja siitä huolimatta on olemassa (Sanhedrin).

2. Moos. 8:2 sanotaan: "ja sammakot nousivat maalle ja peittivät alleen koko Egyptin". Rabbi Eleasarin mukaan se oli vain yksi sammakko, mutta se lisääntyi ja täytti koko Egyptin maan. Tannaiitit[9] ovat tästä eri mieltä. Rabbi Akiba sanoo: "oli vain yksi sammakko ja se täytti koko Egyptin maan". Sitten rabbi Eleasar ben Asarja sanoi hänelle: "Akiba, mitä

[8] Halakha – hepreaa ja tarkoittaa polkua, tapaa kulkea. Se on juutalainen lakikokoelma. / Kääntäjä.

[9] Tannaiitit olivat juutalaisten suullista lakia opettaneita rabbeja. / Kääntäjä.

tekemistä sinulla on Haggadan[10] kanssa? Pidä sanasta kiinni ja jatka Negaimiin ja Oholothiin, siellä oli vain yksi sammakko, mutta se vihelsi niille (muille) ja ne tulivat kaikki luokse" (Sanhedrin nro 67 a, b).

1. Moos. 2:22: "Herra Jumala rakensi vaimon siitä kylkiluusta". Rabbi ja Samuel eivät ole siitä samaa mieltä. Toisen mukaan se oli kasvot (josta Eeva luotiin), toisen mukaan häntä. Oikein on sen mukaan, joka on sanonut: "Se oli kasvot", koska Ps. 139:5 sanotaan: "Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa", mitä tämä kohta haluaa sitten niiden mukaan näyttää, jotka ovat sitä mieltä, että se oli häntä? Jne. (Berachoth nro 61 a).

Oliko meidän äitimme Leea sitten rakastajatar, koska 1. Moos. 34:1 sanotaan: "Ja Diina... meni tapaamaan..."? Hän vastasi: "Se sama sana koskee myös Leeaa, ks. samasta 30:16. Yhden ulos menemisen perusteella voi päätellä toisesta" (J. Baba Mezia nro 10 a).

Rabbi Garsum sanoi rabbi Achan nimissä: 4. Moos. 24:17 sanotaan: "Tähti nousee Jaakobista". Kenestä hän tuli esiin? Noustakseen tulevaisuudessa Jaakobista ylös. Rabbi Achan mukaan rabbi Hunan nimissä kerran ilkeä Esa istuu Tallitiin (rukousliina) kääriytyneenä paratiisissa hurskaiden keskellä nähdäkseen heidän suuruutensa, ja sitten Jumala antaa lähettää hänet pois, ks. Ob. 1:4, jossa tähtien alla tulee ymmärtää hurskaita, vertaa Dan. 12:3 (J. Nedarim nro 10 a).

2. Moos. 19:17 sanotaan: "ja he jäivät vuoren juurelle". Rabbi Abdimi bar Chama bar Chasa on sanonut: "Siitä ilmenee, että Kaikkivaltias - siunattu olkoon hän! – piti vuorta hänen yllään kuin ammetta (tynnyriä) ja sanoi: 'Jos te otatte Tooran (lain) vastaan, niin on hyvä, jos ette, olkoon täällä hautanne'" (Shabbath nro 88 a).

[10] Haggada – juutalaiseen pääsiäisateriaan liittyvä liturginen teksti. / Kääntäjä.

Rabbi bar Chana: "Kerran Kaikkivaltias valmisti merihirviön (Leviatan) lihasta vanhurskaille aterian, kuten sanotaan Job 40:30: "jakavatko sen kauppamiesten kesken" (Baba Batra nro 75 a).

Rabbi Jochanan on sanonut: "Tule katsomaan, miten suuri papin voima on, sillä ei ole mitään kevyempää kuin lintujen kupu ja lanta. Joskus pappi heittää ne enemmän kuin 30 kyynärän päähän" (Sebachim nro 64 a).

Rabbi Samuel: "Miksi lain (Tooran) sanoja verrataan gaselliin? Että sinulle sanottaisiin: 'Aivan kuten gasellilla on sutjakka keho ja se näyttää omalle miehelleen joka hetki yhtä suloiselta kuin ensimmäisellä hetkellä, samoin ovat Tooran sanatkin niiden noudattajille joka hetki yhtä suloisia kuin ensimmäisellä hetkellä'". (Erubin nro 54 a, b).

Rabbi Jeremia: "Ensimmäisellä ihmisellä oli kahdet kasvot, Ps. 139, 5. "Sinä suojaat minua edestä ja takaa" (Erubin nro 18 a).

Rabbi Chanina: "Joka antaa tyydyttää itsensä viinijuomingeissa, sillä on jotain luojansa ajatustavasta, kuten 1. Moos. 8:21 sanotaan: 'Ja Herra tunsi suloisen tuoksun'" (Erubin nro 65 a).

Rabbi Jehuda on sanonut: "Kaikki, mitä Kaikkivaltias on maailmassaan luonut, sen hän on luonut miehiksi ja naisiksi". Hän on luonut myös Leviatanin, pakenevan käärmeen, ja Leviatanin, kiemurtelevan käärmeen luonut mieheksi ja naiseksi. Mutta jos ne olisivat pariutuneet keskenään, ne olisivat tuhonneet koko maailman. Mutta mitä Kaikkivaltias teki? Hän kastroi uroksen ja surmasi naaraan ja suolasi sen tulevan maailman vanhurskaille, niin kuin on Jesaja 23:1 sanottu, "ja tappaa lohikäärmeen, joka on meressä" (Baba Batra nro 74 b).

Oli kerran kaksi, joista yksi asui yläkerrassa ja toinen alakerrassa. Nyt lattiapinta rikottiin, ja kun ylhäältä kaadettiin vettä pois, se valui alas ja aiheutti vahinkoa. Kenen on kunnostettava se?

Rabbi Chijan mukaan tulee ylemmän saattaa se uudelleen kuntoon, rabbi Ilain mukaan alemman pitää tehdä se, merkki on 1. Moos. 39:1: "Ja Joosef vietiin Egyptiin" (Baba Mezia nro 117 a).

Ula: "Hävytön on se morsian, joka rakastelee alttarin baldakiinin alla". Rabbi Mari: "Millainen kirjoittaja niin opettaa?" Laul. 1:12: "Kuningas lepää ateriallaan (oli juomingeissa), ja narduksensa levittää tuoksuaan". Rabbi on sanonut: "Jumalan rakkaus meitä kohtaan vallitsee edelleen, sillä on sanottu: Se levitti..., se ei ole sanottu: Se haisi" (Gittin nro 36 b ja 37 a).

Miksi Jaakobille oli niin tärkeää tulla haudatuksi Kanaaniin? Rabbi Eleasar, rabbi Chanina ja rabbi Joosua näkivät siinä suuria salaisuuksia. Rabbi Simeon ben Lakisch viittasi Ps. 116:9, jossa elämän maina tulee nähdä Tyros tai Kesarea ympäristöineen, koska siellä kaikki on halpaa ja kaikkea on runsaasti. Rabbi Simeon ben Lakischin mukaan rabbi Kaparan nimissä on sitä vastoin tarkoitettu sellaista maata, jonka kuolleet nousevat ylös ensimmäisinä Messiaan aikaan. Todisteena tästä on Jes. 42:5. Mutta sillä tavalla meidän rabbimmehan kärsisivät tappiota (he eivät olisi saaneet nauttia ylösnousemuksen siunauksista)? "Vain Jumala tekee maahan reikiä", sanoi rabbi Imi, "joissa he letkujen tavoin pyhään maahan kiemurtelevat ja heti kun he sen saavuttavat, sielut palaavat heidän luokseen, ks. Hes. 33:14" (J. Kilaim nro 32 a).

Kerran rabbi Joosua oli matkalla ja häntä vastaan tuli Ben Soma, hän tervehti häntä, mutta ei saanut vastausta. "Mistä ja minne, Ben Soma?" "Olen tarkkaillut luotua ja havainnut, että ylemmän ja alemman vesistön välissä on kädenlevyinen välitila, sillä 1. Moos. 1:2 sanotaan: "Jumalan henki liikkui jne." ja 5. Moos. 32:11 sanotaan myös: "Niin kuin kotka kiihottaa pesuettaan lentoon ja liitelee poikastensa yllä..." Aivan kuin tässä, tulee sielläkin sana "liitelee" ymmärtää ilman, että kosketettaisiin". Siitä rabbi Joosua sanoi oppilailleen: "Ben Soma on tolaltaan" (on mennyt liian pitkälle) ja ei mennyt kauan, kun hän kuoli (J. Chagiga nro 3 a).

Rabbi Papa: "Kun on syöty tai juotu parillisista kulhoista tai pikareista, miten vältetään huonot seuraukset? Tartutaan oman oikean käden peukalosta vasemmalla kädellä ja vasemman käden peukalosta oikealla kädellä ja sanotaan näin: te ja minä olemme kolmistaan, mutta kuullaan sanottavan: te ja minä olemme nelistään, sitten sanotaan: te ja minä olemme viisistään jne." (Pesachim nro 110 a).

Rabbi bar Chana: "Seisoin kerran Ophelilla ja katsoin ismailiittikauppiasta, joka ratsasti kamelin selässä ja piteli kädessään piikkiä, ja se kaikki näytti minusta täin munalta" (Thaanit nro 22 a, b).
2. Moos. 4:19 on sanottu: "Kaikki miehet, jotka tavoittelivat henkeäsi, ovat jo kuolleet". "Ovatko siis Datan ja Abiram kuolleet?" "Ei, he ovat menettäneet omaisuutensa" (ja sellaisia pidettiin kuolleina) (J. Nedarim nro 25 b).

Rabbi Jehuda: "Sinä hetkenä, kun Mooses nousi taivaaseen, hän löysi Kaikkivaltiaan istumassa ja kiinnittämässä kruunuja kirjaimiin. "Kaikkivaltias!", hän huusi, "kuka sinua estää (antamasta kirjaimia ilman kruunuja)?" Hän vastasi: "Eräänä päivänä ihminen nousee niin ja niin monen sukupolven jälkeen, Akiba ben Joosep on hänen nimensä, joka kerran alkaa tulkita jokaisesta pienestä merkistä kokonaisen vuoren verran lakeja." "Maailman Herra!" Mooses vastasi, "anna minun nähdä hänet!" Kaikkivaltias sanoi: "Mene taaksepäin!" Mooses meni ja istuutui kahdeksan rivin loppuun (Akiban opetuslapsi); mutta hän ei tiennyt, mitä nämä puhuivat. Sitten hänen voimansa heikkenivät. Kun hän (Akiba) tuli erääseen asiaan, hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Rabbi! Mistä sinä sen tiedät?" "Se on opetus (Halakha)", hän vastasi, "Siinain Moosekselta". Silloin Mooseksen mieli rauhoittui. Hän sanoi: "Kaikkivaltias! Sinulla on tällaisia ihmisiä, kuten nämä, ja sinä haluat antaa lain (Toora) minun kauttani?" "Vaikene", Jumala sanoi, se vain tuli mieleeni".

Sitten hän sanoi hänelle: "Kaikkivaltias! Sinä näytit minulle hänen Tooransa, anna minun nähdä myös hänen poikansa!" "Käänny ympäri!", Kaikkivaltias sanoi hänelle. Hän kääntyi ympäri ja näki, että hänen lihaansa punnittiin lihapenkillä. Sitten hän sanoi hänelle: "Kaikkivaltias, tämä on siis laki ja se on hänen poikansa?" "Vaikene!" Kaikkivaltias vastasi, "se tuli minulle vain mieleen" (Menachoth nro 29 b).

Rabbi Jehuda: "Joka syö tyhjään vatsaan kolme naulaa hajupihka-kasvia (pirunpaskaa), siltä irtoaa kuumuudesta iho". "Rabbi Abahu: "Minulle sattui kerran niin, että söin yhden naulan hajupihkaa ja jos en olisi istunut vedessä, olisi ihoni kuumuuden vuoksi irronnut, ja minä vahvistan henkilökohtaisesti Saarn. 7:12 sanat: "Viisaus... pitää omistajansa hengissä" (Chullin nro 59 a).

Rabbi Eleasar: "Kun 5. Moos. 6:5 sanotaan: 'Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi', niin miksi sanotaan lisäksi: 'Kaikella omaisuudellasi[11]'? Ja kun sanotaan: 'Koko voimastasi', niin miksi sitten sanotaan vielä: 'Koko sielustasi'? Sinulle halutaan sanoa, että joillekin ihmisille heidän elämänsä on rakkaampi kuin heidän rahansa, siksi sanotaan: 'Kaikesta sielustasi', ja päinvastoin, joillekin ihmisille on heidän rahansa rakkaampi kuin heidän kehonsa, siksi sanotaan 'Koko omaisuudellasi' (Pesachim nro 25 a, b).
Rabbi Meïr sanoi: "Missä on todistettu, että jopa sikiöt äitinsä kohdussa laulavat mukana"? Koska Ps. 68:27 on sanottu: "Kiittäkää Jumalan seurakunnan kokouksissa, kiittäkää Herraa te, jotka olette Israelin lähteestä" (Sota nro 30 b).

---

[11] Suomenkielisessä Raamatussa kohta kuuluu nykyisin: "Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi". Näin myös nykyisessä saksankielisessä Raamatussa, mutta vielä vuoden 1912 käännöksessä, johon Rosenbergin teoksessa viitataan "vom allem Vermögen" (kaikella omaisuudellasi). / Kääntäjä.

Joona 2:1 on sanottu: "Mutta Herra pani suuren kalan nielaisemaan Joonan". Kuitenkin jakeessa 2 ja 3 sanotaan: "Hän rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisuksissa ja sanoi: 'Ahdingossani minä kutsun Herraa avuksi'"? Ongelmaa ei ole, sillä ehkä suuri kala sylkäisi hänet pois ja pieni kala nielaisi hänet" (Nedarim nro 51 b).

Syyhyn vuoksi sapatin aikaan puhalletaan pasuunoita. Mehän olemme kuitenkin oppineet: "Kun muita rangaistuksia kutsutaan esiin ja ne tulevat yhteisön päälle, esimerkiksi syyhy, heinäsirkat, hyttyset, käärmeet, skorpionit, niin ei puhalleta, vaan huudetaan (rukoillaan Jumalaa)? Se ei ole kysymys, kysymys on vain siitä, onko syyhy märkä vai kuiva (Baba Kamma nro 8 a, b).

Rabbi Jehuda: "Kolme asiaa lisäävät ihmisen päiviä ja vuosia: joka viipyy kauan rukoillessa, ruokapöytänsä ääressä ja käymälässä" (Berachoth nro 54 b ja 55 a).

Kolme asiaa ovat tulevaisuuden maailman merkkejä (ts. ne antavat aavistuksen tulevaisuuden autuudesta), nimittäin sapatti, aurinko ja palveleminen. Millainen? – Halutaan sanoa: vuoteen palveleminen (yhdyntä), sehän heikentää? Tässä on kuitenkin tarkoitettu kehon aukkojen palvelemista (Berachoth nro 57 b).

Kun Salomon oli äitinsä kohdussa, hän alkoi laulaa yhtä laulua, kuten on sanottu Ps. 103:1: "Ylistä Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, ylistä hänen pyhää nimeään". Kun hän imi äitinsä rintaa ja katsoi rintaa, hän lauloi laulun säettä 2: "Ylistä Herraa, minun sieluni, älä unohda, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt". Rabbi Abahun mukaan sanat "mitä hyvää hän on tehnyt" tarkoittavat, että Jumala asetti hänelle rinnan järkevään paikkaan, tai että hän (Salomon), kuten Jehuda sanoo, ei katsonut hävyttömään paikkaan, tai rabbi Mathnan mukaan, että hän ei imenyt likaisessa paikassa (Berachoth nro 10 a).

Aivan kuten tuomio (oppia) edeltää tekoa, samoin edeltää maksu opiskelusta maksua teosta, sillä Psalmissa 105:44-45 on sanottu: "Hän antoi heille toisten kansojen maat, he saivat korjata näiden työn hedelmät ja heidän tuli noudattaa Herran käskyjä (opiskelu), pitää kunniassa hänen lakinsa (teko)" (Kidduschin nro 40 b).

"Tiedämmekö sitten", sanoi Ula, "mistä me olemme tulleet, ehkä olemme niistä, joista Valit. 5:11 sanotaan: 'Naisia raiskataan Siionissa, neitsyitä Juudan kaupungeissa?' Sanotko sinä, että jos goj[12] makaa israelilaisen tyttären kanssa, niin se lapsi on kelvollinen? Tai ehkä me olemme ne, joista on sanottu Aam. 6:4: 'jotka makaatte norsunluusohvilla ja venytte leposijoillanne?' Rabbi Josse on sanonut: 'Sillä on tarkoitettu niitä, jotka alastomina kusevat vuoteensa edessä. Koska he siten kusevat alastomina vuoteidensa edessä, pitääkö heidän mennä pakolaisuuteen karkotettujen kärjessä?' Vain rabbi Abahu on sanonut: 'Tässä on tarkoitettu niitä ihmisen lapsia, jotka syövät ja juovat keskenään ja joiden vuoteet ovat tiiviisti vierekkäin ja he vaihtavat vaimojaan yksi toisensa kanssa, ja heidän makuusijansa haisevat siemensyöksyistä, jotka eivät ole heidän'..." (Kidduschin nro 71 b).

... "Jehovan temppelin sisäänkäynnin luona, salin ja alttarin välissä seisoi kaksikymmentäviisi miestä selkä Jehovan temppeliin päin ja kasvot kohti aamua". Kun on sanottu: "ja heidän kasvonsa aamuun päin", niin enkö jo tiedä, että heidän selkänsä olivat iltaan päin käännetyt, jonka pitää silloin tarkoittaa: "Heidän selkänsä Jehovan temppeliin päin?" Tämä opettaa, että he olisivat paljastaneet itsensä ja jotain lasketaan Kaikkivaltiasta kohti..." (Kidduschin nro 72 a, b).

Rabbi: "Päivänä, jona itätuuli puhaltaa, naisella on keskenmeno". Samuel on sanonut: "Jopa helmi meressä mädäntyy hänen vuokseen". Rabbi

---

[12] Goj, monikossa gojim, juutalaisten ei-juutalaisista käyttämä nimitys. Rosenbergin teoksessa tämän sijasta on yleensä käytössä termi Nichtjude, ei-juutalainen, milloin alkuteksti ei ole käyttänyt sanaa pakana. / Kääntäjä.

Jochanan on sanonut: "Jopa siemensyöksy kohdussa alkaa hänen vuokseen haista". Rabbi Nachman on sanonut: "Kaikki kolme tulkitsevat sen jakeesta Hoos. 13:15: "Vaikka hän veljien joukossa on hedelmällinen, on itätuuli tuleva, on nouseva Herran tuuli erämaasta, ja hänen kaivonsa kuivuu, ja hänen lähteensä ehtyy". "Hänen lähteensä ehtyy", se tarkoittaa naisen lähdettä; "ja hänen kaivonsa kuivuu", se tarkoittaa siemensyöksyä, joka on naisen kohdussa..." (Gittin nro 31 b).

Tuom. 21:12[13] on sanottu: "Ja Gileadin Jaabeksen asukkaista he löysivät neljäsataa nuorta naista, jotka olivat neitsyitä eivätkä olleet yhtyneet mieheen". Miten he saivat sen tietää? Rabbi Kahana sanoi: "Heidän annettiin istua viinipullon suulle, niiden osalta, jotka olivat maanneet miehen kanssa, pullonsuusta levisi hajua, sen sijaan neitsyiden osalta hajua ei levinnyt" (Jebamoth nro 60 b).

R. Eleasar on sanonut: "Mitä tarkoittaa se, joka on kirjoitettu 1. Moos. 2:23: 'Tämä on nyt luu minun luistani ja liha minun lihastani'? Siitä ilmenee Aatamin ajatus, että kun hän harrasti seksiä kaikkien kesytettyjen ja villieläinten kanssa, hän ei saanut tyydytystä, kunnes hän harrasti seksiä Eevan kanssa" (Jebamoth nro 63 a).

Rabbi Ebjathar tapasi kerran profeetta Eliaan ja kysyi häneltä: "Mitä Pyhä tekee? Olkoon hän siunattu!" Tämä vastasi hänelle: "Hän puuhastelee osan jalkavaimoistaan kanssa Gibeassa." "Ja mitä hän vastasi?" Elias vastas hänelle: "Ebjathar, minun poikani, sanoo niin, ja Jonathan, minun poikani, sanoo näin". Ebjathar kysyi: "Onko sitten taivaassa epäilystä?" Elias vastasi hänelle: "Niin nämä kuin muutkin ovat elävän Jumalan sanat" (Gittin nro 6 b).

Rabbi Jochanan on sanonut: "Seitsemän kertaa se syntinen (Sisera) on joka päivä harrastanut seksiä (Jaelin kanssa), sillä Tuom. 5:27 on

[13] Tässä on korjattu Rosenbergillä ollut virheellinen viite (hänellä se oli "Jud. 21:22"). / Kääntäjä.

sanottu: 'Jaelin jalkoihin polvilleen Sisera vaipui, kaatui maahan pitkäkseen'. Hänhän (Jael) tunsi synnistä nautintoa? Rabbi Jochanan on rabbi Simeon ben Jochai nimissä sanonut: 'Kaikki hyvä syntisten joukossa on vanhurskaiden joukossa jotain huonoa'. Mutta mitä huonoa (pahaa) Jaelilla oli seksin harrastamisesta? Koska hän kylvi hänen sisäänsä saastaisuuden (vihatun siemenensä); koska rabbi Jochanan on sanonut: 'Sillä hetkellä, kun käärme tuli Eevan luo, se kylvi hänen sisäänsä saastaisuuden, kun taas israelilaiset seisoivat Siinain vuorella, heidän saastaisuutensa päättyi, mutta niiden kansojen keskuudessa, jotka eivät seisseet Siinain vuorella, saastaisuus ei päättynyt'" (Jebamoth nro 103 a, b).

Rabbi Janai pelkäsi tuhohyönteisiä niin hirveästi, että pani vuoteensa jalkojen alle neljä vesiastiaa. Kerran hän ojensi kätensä ja löysi vuoteestaan tuholaisen; silloin hän sanoi suosituksen Psalmista 66:6: "Nosta vuode astioista pois, annan itseni jumalalliseen hoitoon" (J. Terumoth nro 30 a).

Rabbi Ismael opetti: "3. Moos. 14:9 on sanottu: 'Seitsemäntenä päivänä hän ajakoon kaikki hiukset päästänsä, partansa ja kulmakarvansa: kaikki karvat hän ajakoon'; karvat, se on yleinen; hiuksensa, kulmakarvansa, se on erityinen, ja karvansa, se on taas yleinen. Yleisen, erityisen ja yleisen osalta on voimassa normi, että voit todistaa vain sen, joka on erityisen tapainen, ts. aivan kuten erityinen on se kohta, joka sisältää jonkin määrän karvoja, niin tulee myös yleisen olla sellainen paikka, joka sisältää sellaisen määrän karvoja" (Kidduschin nro 9 a).[14]

[14] Viimeistä edeltävä kohta viittaa Jumalan kaikkivaltiuteen, viimeinen Raamatun eksegeesiin.

Avioliitto ja rakkaus

Rakkaus ja uskonto liittyvät aina ja kaikilla kansoilla keskenään yhteen, avioliitto ja jälkeläisten kasvattaminen ovat kuuluneet niihin velvollisuuksiin, jotka ihmisellä on tässä maailmassa täytettävinään. Sen mukaisesti erotiikka nivoutui uskonnollisiin tapoihin saaden toisinaan sellaisia muotoja, nimenomaan itämaisten kansojen keskuudessa, jotka tuntuivat meille vierailta. Niinpä se ilmeneekin juutalaisten rabbien pyhissä kirjoituksissa sellaisessa kaavussa, jonka täytyy vaikuttaa jokaisesta saksalaisesta vastenmieliseltä. Se, mikä tulee esiin, ei ole avointa, luonnollista aistillisuutta, hyvin harvoin kuuluu moraalihygieenikkojen ääni, mutta sitäkin enemmän nousee esiin, kerran peitettynä, kerran avoimena, iljettävä irstaus. Vanhat miehet väittelevät rakkaudesta ja eivät häpeä määritellä tuota seniilien mielikuvitustaan lain normiksi. Se, mikä teksteistä tulee esiin, on pyhitettyä himoa.

Minun on mahdotonta esittää kaikkia Talmudin siivottomuuksia, mutta mainitsen kuitenkin seuraavassa joitakin avioliiton ja rakkauden olemusta koskevia traktaatteja, jotka riittävät ymmärtämään niiden sävyn. – Ulk-lehdestä[15] niitä löytää edelleen, sekä meidän päiviemme juutalaisten "kirjailijoiden" draamoista ja romaaneista.

* * *

[15] Ulk oli 1872-1933 ilmestynyt saksalainen satiiri- ja huumorilehti. / Kääntäjä.

Rabbi on sanonut: "Kunnioittakaa vaimojanne, että rikastuisitte" (Baba Mezia nro 59 a).

Rabbi Eleasar on sanonut: "Yksikään juutalainen, jolla ei ole vaimoa, ei ole ihminen" (Jebamoth nro 63 a).

Bar Kapara: "Neitsyen tulee pitää häät 4. viikonpäivänä ja olla 5. päivänä yhdynnässä, sillä tuona päivänä on siunattu kaloja" (Ketuboth nro 5 a).

Rabbi Elieser: "Jokaista juutalaista, joka ei toimi suvun jatkamisen parissa, pidetään kuin verenvuodattajana" (Jebamoth nro 63 b).

Jesaja: "Sinä kuolet tässä maailmassa, sinä et elä tässä maailmassa". Chiskia sanoi hänelle: "Miksi tämä kaikki?" Jesaja vastasi: "Koska sinä et ole harjoittanut suvun jatkamista" (Berachoth nro 10 a, b).

Rabbi Jochanan: "Jokainen nainen, joka kutsuu miehensä yhdyntään, saa lapsia, jollaisia Mooseksen aikoinakaan ei saatu" (Erubin nro 100 b).

Rabbi Simeon ben Jochailla oli tapana sanoa: "Uskoon kääntynyt, joka on vähemmän kuin 3 vuoden ja 1 päivän ikäinen, on pappeudelle määrätty (ts. pappi voi avioitua hänen kanssaan), sillä 4. Moos. 31:18 on sanottu: "Mutta tytöt, jotka eivät ole maanneet miehen kanssa, saatte ottaa itsellenne" (Jebamoth nro 60 b).

Elia: "Te sanotte: 'Miksi Messias ei tule?' Katso, nyt on sovituspäivä, voin maata niin ja niin monien neitsyiden kanssa". Sitten rabbi Jehuda kysyi häneltä: "Mitä Kaikkivaltias sanoo siitä (että niin teet)?" Hän vastasi hänelle: "Hän sanoo 1. Moos. 4:7:n mukaisesti: 'on synti ovella vaanimassa.'" "Ja mitä sanoo Saatana?" Hän vastasi: "Sovituspäivänä Saatanalla ei ole valtaa" (Joma nro 19 b ja 20 a).

Vanhat ovat sanoneet, että limaa erittävät, spitaaliset ja ne, jotka makaavat naisen kanssa, kun tällä on kuukautiset, saavat lukea Tooraa,

profeettoja ja hagiografioita [16] sekä toistaa Midrašimia ja Gemaraa, Halakhotia [17] ja Aggadotia [18], vain siemeniä erittäviltä se on kiellettyä (Moed Katon nro 15 a).

Ben Somalle suunnattiin kysymys: "Saako ylipappi ottaa neitsyen, jonka on tehnyt raskaaksi, vai eikö ole mahdollista harkita sitä, mitä Samuel on sanonut: 'Voin maata monien neitsyiden kanssa ilman verta', vai eikö sellaista tapahdu, mitä Samuel on sanonut?" Tämä vastasi hänelle: "Tietenkään sellaista, mistä Samuel puhui, ei tapahdu, mutta tulee huolehtia, että hän on voinut tulla raskaaksi ammeessa". Samuel on kuitenkin sanonut: "Jokainen makaaja, jonka siemen ei ammu kuin nuoli, ei hedelmöitä?" Mutta hän pystyi aiemmin olemaan kuin ampuva nuoli (Chagiga nro 14 b).

Nainen pitää enemmän kab-mitallisesta [19] ruokaa hillittömyydessä, kuin kymmenestä kab-mitallisesta pidättyvyydessä (Kethuboth nro 62 b).

Yksi naisen juoma maljallinen tekee hänet kauniiksi, kaksi rumaksi, kolme saa hänet pieksemään riettaasti suutaan, neljännen jälkeen hän ottaa torilta aasin (itsensä tyydyttämiseen) ja hänelle se on yhdentekevää (Kethuboth nro 65 a).

Rabbi Chama on rabbi Jizchakin nimissä sanonut: "Joka asettaa vuoteensa pohjoisen ja etelän väliin, se saa miespuolisia lapsia, kuten on sanottu Ps. 13:14: "joiden vatsan sinä täytät antimillasi, joiden pojat tulevat ravituiksi ja jotka jättävät yltäkylläisyytensä lapsilleen" (Berachoth nro 5 b).

---

[16] Pyhimystarina. / Kääntäjä.

[17] Halakha, monikossa halakhot, juutalaisten uskonnollisten lakien kokoelma. / Kääntäjä.

[18] Aggadah, monikossa Aggadot, rabbiinisen kirjallisuuden sisältämät tarinat. / Kääntäjä.

[19] Kab – mittayksikkö, joka vastasi noin kahta litraa. / Kääntäjä.

Rabbi Jochanan: "Rampoja lapsia syntyy, koska vanhemmat kääntävät pöytänsä (yhdyntänsä paikan) ympäri, mykkiä lapsia syntyy, koska he suutelevat sitä paikkaa (sukuelimiä); kuuromykkiä lapsia syntyy, koska he rupattelevat yhdynnän aikana, sokeita lapsia lopulta, koska he katselevat sitä paikkaa" (Nedarim nro 20 a).

On opetettu: "Nainen on kuin mutaa täynnä oleva letku, jonka suu on verta täynnä, mutta siitä huolimatta kaikki juoksevat hänen perässään" (Schabbath nro 152 a).

Nainen ei voi tulla raskaaksi kahdesta miehestä samalla kertaa. Tämä ei ole kuitenkaan sopusoinnussa Haggadan rabbien kanssa, jotka nojautuvat 1. Sam. 17:4, jossa on sanottu: "Filistealaisten leiristä astui esiin kaksintaistelija", ts. että hän polveutuu sadan filistealaisen esinahasta. Rabbi Mathnan mukaan tässä ei ole kuitenkaan ristiriitaa, vaan se riippuu siitä, millainen siemen on (J. Jebamoth nro 18 b).

Rabbi Jehuda ben Pasi sanoi: "Miksi jae 3. Moos. 18 riettaudesta tukeutuu saman kohdan jakeeseen samassa 19, 1: 'Olkaa pyhät'? Opettaakseen sinulle: Se, joka pidättyy riettaudesta, ansaitsee nimen pyhä, niin sanoi sunemilaisvaimokin miehelleen, 2. Kun. 4:9: 'Usko minua, tuo Jumalan mies... on pyhä', ts. kuten rabbi Jona selvittää, hän on tosin pyhä, mutta ei kuitenkaan hänen oppilaansa. Rabbi Abinin mukaan hän (Elisa) ei katsonut lainkaan häntä, rabbien mukaan hän ei nähnyt pisaraakaan siemennestettä hänen paidassaan, rabbi Samuelin ja rabbi Jizchakin mukaan hän ei nähnyt koskaan mitään häpeällistä isäntänsä vaatetuksessa. Samassa paikassa 4:23 on sanottu: 'Gehasi tuli siihen ja aikoi työntää naisen pois', ts. kuten rabbi Jose ben Chanina selvittää, hän asetti kätensä hänen rinnalleen" (J. Jebamoth nro 9 a).

Se, jonka sukuelin on ulkoinen, synnyttää, ja se, jonka sukuelin sisäpuolinen, munii; se, joka harrastaa seksiä vain päivällä, synnyttää päivällä, se, joka harrastaa seksiä yöllä, se synnyttää yöllä, ja se, joka

harrastaa seksiä joskus päivällä ja joskus yöllä, se synnyttää joskus päivällä ja joskus yöllä. Se, joka harrastaa seksiä vain päivällä, on kukko, ja se, joka harrastaa seksiä vain yöllä, on lepakko, ja se, joka harrastaa seksiä joskus päivällä ja joskus yöllä, on ihminen ja kaikki, jotka ovat hänen kaltaisiaan. Kaikki, jotka ovat samanlaisella tavalla siitettyjä, syntyivät yksi toisestaan... Kaikki parittelevat kasvot selkään päin, paitsi ihminen, kala ja käärme. Miksi vain nämä kolme? Kun rabbi Dimi tuli, hän sanoi: "Ihmiset länsimaissa (Palestiinassa) sanovat, että se on siksi niin, että Shekhina[20] (jumalallinen loisto) on puhunut heille" (Bechoroth nro 7 b ja 8 a).

Rabbi Elieser Suuri: "Joka on unessa äitinsä kanssa yhdynnässä, se voi toivoa ymmärrystä (järkeä). Joka on yhdynnässä kihlatun neitsyen kanssa, se voi asettaa toivonsa Tooraan. Joka on unessa sisarensa kanssa yhdynnässä, se voi toivoa viisautta (ks. Sananl. 3:4, jossa viisautta sanotaan sisareksi). Joka on unessa yhdynnässä miehen vaimon kanssa, se voi tuntea varmasti olevansa tulevan maailman poika. Joka näkee unessa hanhen, se voi toivoa viisautta (Sananl. 1:20). Joka on sen kanssa yhdynnässä, siitä tulee koulunjohtaja". Rabbi Asche: "Näin yhden sellaisen, makasi hanhen kanssa ja saavutti suuren kunnian". – Joka tyydyttää unessa luonnollisia tarpeitaan, sille se on hyvänä merkkinä (ks. Jes. 7:14). Se on kuitenkin vain silloin niin, kun hän ei ole puhdistanut (pyyhkinyt) itseään... Joka näkee Psalmien kirjan, voi toivoa hurskautta; joka näkee Sananlaskujen kirjan, se voi toivoa viisautta... Joka näkee unessa norsun, voi kokea ihmeen? – Se ei ole kysymys, kysymys on siitä, onko se satuloitu vai satuloimaton (Berachoth nro 56 b).

Tuo jumalaton (Simri) makasi tuona päivänä (midianialaisnaisen) 424 kertaa ja Pinchas odotti häntä niin kauan, kunnes hänen voimansa

[20] Shekina – juutalaisten uskonnollisessa kirjallisuudessa esiintyvä termi, joka tarkoittaa Jumalan asuntoa tai asuinpaikkaa, myöhemmin käytetty myös merkityksessä loisto, kunnia. / Kääntäjä.

ehtyivät. Hän (Pinchas) ei tiennyt, että mahtava kuningas (Jumala) oli hänen luonaan. – Yhdessä baraitassa[21] on opetettu: "Hän makasi hänet 60 kertaa, kunnes hän oli kuin pilaantunut muna ja nainen kuin vettä täysi juurikas" (Sanhedrin nro 82 b).

[21] Baraita on Mišnan ulkopuolinen suullisen Tooran traditio tai opetus. / Kääntäjä.

Laki

Kaikki arvovaltaiset juutalaiset auktoriteetit korostavat, että juutalaisuuden olemus ei piile myyteissä ja symboleissa, vaan se tulee esiin lain kautta, kuten sen (muka) Mooses kirjasi (todellisuudessa se on peräisin profeettoja seuranneelta ajalta) ja kuten sitä ovat rabbit edelleen kehittäneet ja kuten Talmudiin ja Shulchan Aruchiin kerätty perinne määrittelee. Metafysiikan puuttumista juutalaiset eivät näe riittämättömyytenä, vaan itselleen ominaisena uskonnollisena ylivoimaisuutenaan. Tässä henget eroavat toisistaan. Yhdellä puolella on koko arjalainen maailma rikkaine symboliikkoineen ja iäisyyteen tietä etsivine uskontoineen, toisella puolella – lain pykälät! Sen vuoksi koko tuosta roskasta on turhaa etsiä jotakin, joka olisi edes vähänkään ajatuksen tapainen. Vallitsee kammottava ahdasmielisyys, jonka voi luonnollisesti täysin mitata vasta sitten, kun vaivaudutaan käymään paksut kirjat läpi. Samalla korostuu ennennäkemätön kovasydämisyys. Ja kauniit lausumatkin, joita Talmudissa samoin esiintyy, näyttävät kuin vierailta kasveilta aavikon hiekassa. Oikeudenmukaisuuden vuoksi esittelen kuitenkin joitakin.

Mikä taas näennäisesti moitteettomissakin lauseissa häiritsee, on se aina toistuva lupaus palkkiosta tai rangaistuksesta, ikuinen pelko siitä, täyttyykö Jumalan kanssa solmittu sopimus, eikö siihen tulisi lisätä vielä yksi hyvä teko, jotta tulevan palkkion saaminen olisi täysin varmaa, jne. Tämä huoli palkkiosta ja rangaistuksen pelko antavat parhaimmillekin kohdille katkeran sivumaun, sillä vaikka sitä ei aina olisikaan kirjoitettu, tulee aina ajatella oheen "jotta sinulla menisi maan päällä hyvin". Meidän

turmioksemme tämä vanhatestamentillinen henki häiritsee vielä tänäänkin meitä antamasta pragmaattisen moraalin olla voimassa ainoana periaatteena. Niin kauan kuin Pentateukin (Tooran) henki vaikuttaa edelleen kirkoissa ja kouluissa, se ei ole odotettavissakaan.

Näiden piirteiden ohella luonteenomaista on Talmudin peräänantamattomuus ja periaatteellinen suvaitsemattomuus. Ajattelu, sellaisena kuin se heijastuu Talmudissa ja Shulchan Aruchissa, on säilynyt 2.500 vuoden ajan ainoana muuttumattomana rakenteena; ja mitä suvaitsemattomuuteen tulee, niin meillä ei valitettavasti ole konkreettisia esimerkkejä "edistyksellisistä" juutalaisistamme, joihin ei kannata tuhlata sanaakaan.

Rabbeille Talmudin laki on kuitenkin syvintä viisautta. He ovat tosiasiallisia jumalia ja jopa Jehovan tulee oppia Talmudista pysyäkseen tarvittavalla hengellisellä tasolla. Tässä on joitakin kohokohtia, tarkemmin seuraa myöhemmissä luvuissa.

* * *

Rabbi Ismael sanoo: "Lain sanojen joukossa on käskyjä ja kieltoja, jotka ovat osittain lieviä ja osittain painavia, mutta kirjanoppineiden sanat ovat kaikki painavia ja tärkeitä". Näin sanoo myös rabbi Chananja bar Ada rabbi Tanchum barin ja rabbi Chijan nimissä: "Vanhimpien sanat ovat tärkeämpiä kuin profeettojen sanat" ja esittää todisteena Mišna 2, 6 ja 11 (J. Berachoth nro 8 b).

Bereschith rabbi c. 19 sanoo Sanhedrinin [22] jäsenistä: "He istuvat ja asettelevat Tooran sanoja, kunnes he saavat ne tulemaan esiin kuin maito. Myöhemmin viisaat määrittävät lakiakatemian äänivaltaisina jäseninä lakikokoelman (Halakha), ja nimenomaan äänienemmistön perusteella, toisinaan jumalallisen ilmestyksen äänen avulla (S. 93).

[22] Juutalaisten ylin tuomioistuin. / Kääntäjä.

Toora on ehtymätön tietojen meri, mutta viisaiden sana on arvokkaampi, koska sen kautta päästään Tooran toteutumiseen (S. 103).

Kuitenkin suurin siitä, mitä rabbien kunnioittamisesta on sanottu, sisältyy lauseeseen, jonka mukaan rabbia tulee pelätä kuin Jumalaa. Kidduschin 31:n mukaan kunnioitus viisaita kohtaan sisältyy sanonnassa: "Sinun pitää pelätä", vrt. Pesach. 22 b, Tankuma, Beschallach 26, Mechilta 61 a, Schemoth rabbi c. 3 sanoo: "Joka vastustaa rabbiaan, se kapinoi Shekhinaa vastaan", vrt. Bammidbar rabbi c. 18 Tanchuma, Korach 10 (s. 125).

On olemassa esimerkkejä siitä, miten viisaaseen kohdistunut halveksiva kohtelu tuli rangaistuksi kuolemalla (Sanhedrin 46).

Kunnioita enemmän kirjanoppineiden sanoja kuin lain sanoja, ...joka toimii kirjanoppineiden sanoja vastaan, tekee kuolemansynnin (Erubin nro 21 b).

Joka itsensä alentaa, sen ylentää Jumala, ja joka itsensä ylentää, sen hän alentaa (Erubin nro 13 b).

Rabbi Chiga: "Jokainen viisaiden oppilas, jonka vaatteissa on (sapatin aikaan) rasvatahra, on kuolemansyntinen" (Schabbath nro 114 a).

Jos tietämätön on hurskas, älä asu hänen naapurustossaan. (Tätä lausetta tarkoittaa Aboth II, 5: yksikään tietämätön ei ole hurskas, se ei ole mahdollista siksi, että hurskauteen kuuluu säädösten noudattaminen, joita tietämätön ei tunne.) (Schabbath nro 63 a).

Joka ei keskustele oppineiden kanssa, ansaitsee kuoleman (J. Nasir nro 35 b).
Sanotaan: "Minulla, viisaudella, on salakavaluutta". Heti, kun ihmisiin tulee viisaus, tulee myös salakavaluus (Sota nro 21 b).

Rabbi Eleasar on edelleen sanonut. "Jokainen ihminen, jolla on tietoa, rikastuu lopulta, kuten sanotaan Sananl. 24:4: 'tieto ja taito täyttävät sen huoneet kalleuksilla ja kaikella kauniilla'" (Sanhedrin nro 92 a).

On olemassa kolme luokkaa vahvoja, nimittäin Israel kansojen joukossa, koira eläinten joukossa ja kukko lintujen joukossa (Beza nro 25 b).

Ihminen olkoon aina viisas pelossaan, hän vastatkoon lempeästi ja lepyttäköön vihan; hän lisätköön rauhaa veljiensä ja sukulaisten ja jokaisen ihmisen välillä, jopa kadulla vieraan kanssa, jotta hän olisi rakastettu ylhäällä ja miellyttävä alhaalla (Berachoth nro 17 a).

Rabbi pyhä Jehuda: "Älä välttele tullia, sillä sinut voidaan saada kiinni". Rabbit ovat opettaneet: "Joka harjoittaa seksiä vuoteen luona, jossa nukkuu lapsi, saa epileptisiä lapsia. Tämä koskee kuitenkin vain lasta, joka ei ole vielä kuusivuotias" (Pesachim nro 112 b).

Rabbi Jizchak: "Jos näet jumalattoman, jolle hetki hymyilee, älä aloita riitaa hänen kanssaan, kuten on sanottu Ps. 10:5: 'Väärintekijä menestyy kaikessa, mitä tekee', ja ei pelkästään näin, vaan häntä suositaan myös oikeudessa, kuten samassa kohdassa on sanottu: 'Sinun tuomiosi eivät häntä kosketa', ja ei pelkästään näin, vaan hän myös halveksii vihollisiaan, kuten samassa kohdassa on sanottu. 'Hän hymähtää kaikille vihollisilleen'" (Berachoth nro 7 b).

Rabbi Jochanan on Jerusalemin ihmisten nimissä sanonut: "1. Jos lähdet sotaan, älä mene kärjen mukana, vaan viimeisenä, että voisit jälleen palata ensimmäisenä. 3. Liity siihen, jolle hetki hymyilee" (Pesachim nro 113 a).

Rabbi Asi: "Vaikkakin henkilö itse aikoi täyttää jonkin velvollisuuden, mutta häntä siinä estettiin ja hän ei täyttänyt sitä, Pyhä Kirja katsoo, että hän on sen täyttänyt; sitä vastoin pahoja ajatuksia Kaikkivaltias ei lue teoiksi, kuten Ps. 66:18 sanotaan: 'Jos minulla olisi ollut paha mielessä, ei Herra olisi kuullut minua'. Mutta miten sitten pidän oikeudenmukaisena

Jerem. 6:19: 'Kuule, maa! Minä tuon onnettomuuden tälle kansalle – se on seuraus sen omista pahoista ajatuksista'? Ajatuksen, joka kantaa hedelmää, Kaikkivaltias katsoo teoksi, joka ei kanna hedelmää, sitä Kaikkivaltias teoksi ei katso. Kuitenkin sanotaan (Hs. 14:4): 'Kuka ikinä israelilainen sulkee kivijumalansa sydämeensä'? Rabbi Acha bar Jacob on sanonut: 'Se koskee vain epäjumalanpalvelusta, koska tekijä on sanonut: Epäjumalanpalvelemisen synti on vakava, joka epäjumalat kiistää, on heti se, joka tunnustaa koko Tooran'. Ula on sanonut: 'Sitten on niin, kuten rabbi Hunan kanta on, sillä hän on sanonut: Jos ihminen tekee yhden synnin yhden kerran ja hän tekee sen sitten vielä toisen kerran, onko se hänelle sallittua?' 'Miten sinulle voi tulla päähän, että se olisi hänelle sallittua?' Mutta hänestä tuntuu siltä, että se olisi hänelle sallittua. Rabbi Abahu on rabbi Chaninan nimissä sanonut: 'On parempi, että ihminen tekee syntiä salaa, kuin että taivaan nimi olisi avoimesti osallisena' jne." (Kidduschin nro 40 a).

Rabbi Chaggi on sanonut: "Sapatit ja juhlapäivät on annettu oikeastaan vain syömistä ja juomista varten; mutta koska se olisi voinut olla suulle vahingollista, rabbit päättivät, että näinäkin päivinä saa puuhailla opettavaisten asioiden parissa. Rabbi Berachja sitä vastoin rabbi Chija bar Ban nimissä katsoo, että sapatit ja juhlapäivät on annettu vain opettavaisten asioiden parissa toimimiseen. Molemmat kannat tasapainotetaan sillä, että on sanottu: yksi osa omistetaan syömiselle ja juomiselle ja yksi osa opiskelulle. Rabbi Abuhu on sanonut: '3. Moos. 23:3 sanotaan: Sapatti on Kaikkivaltiaalle, ts. kuten Luoja lepäsi luomistyöstään, joka koostui puhumisesta, niin lepää sinäkin tavallisesta puhumisesta'"[23] (J. Schabbath nro 45 a).

Joka tekee sapatista ilonsa, se saa palkkioksi siitä rajattoman perinnön 118 b: Jumala antaa hänelle vapauden vieraan vallan ikeestä ja täyttää

[23] Tooran sanamuoto poikkeaa tässä Vanhan Testamentin tekstistä / Kääntäjä.

kaikki hänen sydämensä toiveet. Siitä täytyy tosin maksaa uhri: hänen täytyy sapatin kunniaksi tarjota kalliita ruokia jne.; mutta – "joka sapatille jotakin kuluttaa, sen sapatti maksaa" 119 a (vt 291).

Rabbi Eleasar on edelleen sanonut: "Mitä tulee jokaiseen ihmiseen, jolla ei ole mitään tietämystä (tietoa), on kiellettyä armahtaa häntä, kuten Jes. 27:11 sanotaan: 'Sillä se ei ole ymmärtäväistä kansaa; sen tähden sen tekijä ei sitä armahda, sen Luoja ei sitä sääli ja kätki ruumiin hiekkaan'". (Sanhedrin nro 92 a).

Rabbi Simeon: "On sallittua imarrella rikoksentekijöitä tässä maailmassa, sillä Jesaja 32:5 sanotaan: 'Enää ei houkkaa sanota kunnian mieheksi eikä lurjusta jalomieliseksi'. Tästä seuraa, että tässä maailmassa se on sallittua" (Sota nro 41 b).

Rabbi Chija Suuri selvittää 5. Moos. 2:6 lisäksi: "Jos et pysty murtamaan ylpeyttä ruoalla, taivuta se rahan avulla".

Kun rabbi Jonathan näki päällikön tulevan kaupunkiin, hän lähetti tälle lahjoja, sillä hän ajatteli, että kun hän esittää tälle jonkun orvon tai lesken oikeusjutun, tämä antaa suostutella itseänsä (J. Schabbath nro 6 a).

Rabbi Joona sanoi rabbi Jose ben Nesuran nimissä: "Kaikki turhamaiset puheet ovat huonoja, sen sijaan kaikki puheet laista ovat hyviä; kaikki valheet ovat hyviä, sitä vastoin valheet laista ovat huonoja" (J. Berachoth nro 60 b).

Rabbi Nechunja ben Hakana luki erään lyhyen rukouksen, kun hän meni taloon ja myös silloin, kun hän tuli taas ulos. Häneltä kysyttiin, mikä on hänen rukouksensa sisältö ja hän vastasi: "Kun menen sisälle, pyydän, että minun vuokseni mitään mielen pahoittamista ei aiheutuisi, ja kun tulen ulos, kiitän omasta osastani" (Gemara). Sisään mennessä hän sanoi: "Tapahtukoon sinun tahtosi, Kaikkivaltias, minun ja minun isieni Jumala, etten ärsyttäisi kumppaneitani itseäni vastaan ja etteivät hekään ärsyttäisi minua, että emme selittäisi puhdasta saastaiseksi ja saastaista

puhtaaksi, emme kieltäisi sallittua ja sallisi kiellettyä, niin että joutuisimme häpeään tässä ja seuraavassa maailmassa!" Lähtiessään hän sanoi: "Minä kiitän sinua, Kaikkivaltias, minun Jumalani ja isieni Jumala, että sinä osoitit minulle osani opetus- ja seurakuntataloissa etkä teattereissa ja sirkuksissa; minä ponnistelen ja he ponnistelevat, minä valvon ja he valvovat, minä, saadakseni paratiisin, ja he, saadakseen tuhon haudan". Ks. Ps. 16:10 (J. Berachoth nro 29 b).

Älä avioidu sivistymättömän ihmisen tyttären kanssa, sillä he ovat kauhistus ja heidän vaimonsa ovat roskaväkeä ja heidän tyttäristään sanotaan 5. Moos. 27:21: "Kirottu on jokainen, joka sekaantuu eläimeen" (Pesachim nro 49 b). Rabbi Chija: "Sitä, joka harjoittaa Tooraa sivistymättömän henkilön läsnä ollessa, katsotaan, kuin hän olisi rakastellut kihlattunsa kanssa tämän läsnä ollessa" (ibid.).

Kaikkivaltias sanoi israelilaisille: "Te olette tehneet minusta maailman ainoan Herran, siksi minäkin teen teistä ainoat maailman hallitsijat" (Chagiga nro 3 a, b).

Se, joka noudattaa lain kirjoituksia, sen osaksi saa hyvä. Entä miten on sen kanssa, joka istuu tuolla ja ei tee mitään rangaistavaa? Se saa palkkansa samoin kuin se, joka noudattaa lain määräyksiä. Sitä vastoin se, joka lain kirjoituksia noudattaa, sen osaksi tulee hyvinvointi, pitkä elämä ja omaisuus, joka taas tekee jotain rangaistavaa, sen osaksi ei tule mitään sellaista (Kidduschin nro 19 a).

Rabbi bar Schila tapasi Elian ja kysyi tältä: "Mitä tekee pyhä, olkoon hän siunattu!?" Tämä vastasi: "Hän sanoo selityksen rabbien suusta... hän on oppinut selityksen Asserin suusta" (Chagiga nro 15 a).

Rabbi Joosua ben Levi on sanonut: "Tämä sana on kirjoitettu Tooraan ja profeetat kertaavat sitä ja esiintyy kolmanneksi hagiografeissa: 'Joka tutkistelee Tooraa, sen liiketoimet onnistuvat'. Toorassa on sanottu 5.

Moos. 29:8: 'Noudattakaa siis tämän liiton sanoja ja täyttäkää ne menestyäksenne kaikessa, mitä teette'" (Aboda Sara nro 19 b).

Olemme oppineet: jos joku lyö lähimmäistään, hän antaa tälle kiven. Chanan Bischa löi erästä miestä, ja saapui rabbi Hunan eteen tuomioistuimeen. Tämä puhui hänelle: "Mene, anna hänelle puolet". Chananilla oli puhtaaksi hierottu kivi ja hän pyysi, että joku antaisi hänelle puolet takaisin. Mutta koska kukaan ei halunnut ottaa sitä, hän löi miestä vielä kerran ja antoi hänelle nyt koko kiven (Baba Kamma nro 36 ja 37 a).

Rabbi Jehuda: "Jerusalem murskattiin vain siksi, että kirjanoppineita halveksittiin... Joka kirjanoppineita halveksuu, sen pahuuteen ei ole hoitoa" (Schabbath nro 119 b).

Mutta (Pyhä Kirja sanoo): Todistajat olivat leimanneet vanhurskaat jumalattomiksi, mutta tulivat toiset todistajat, jotka perustelivat alkuperäiset vanhurskaat vanhurskaiksi ja tekivät (ensimmäisistä todistajista) jumalattomia, joten toisinaan pojasta tulee jumalattomien lyömäase. Voit ottaa sen myös 2. Moos. 20:16: "Älä sano väärää todistusta lähimmäisestäsi". Se on kuitenkin kielto, jonka osalta ei ole tekoa, ja minkään kiellon osalta, johon ei liity tekoa, ei ole ruoskintaa (Maccoth Nr. 2 b).
Se, joka tekee paljon, ja se, joka tekee vähän, ovat samanarvoiset, jos hän vain suuntaa sydämensä taivaaseen. (Berachoth nro 5 b).

Syntisiä tekoja Jumala ei lue teoiksi (Kidduschin nro 39 a).

Mitä sanotaan opintotalosta lähdettäessä? – "Minä kiitän sinua Kaikkivaltias, että osoitit minulle opintotalossa osani istuvien joukossa etkä nurkassa istuvien joukossa" (Berachoth nro 28 b).

Toora varoittaa: "Älä ota ei-juutalaisnaista, orjatarta, jotta siemen ei olisi hänen seuraajansa (juutalaisen ja ei-juutalaisnaisen lapsi on lain mukaan kuten äitinsä) (Jebamoth nro 100 b).

Polttamissääntö: Rikollinen pannaan polvia myöten sontaan; sitten pannaan kova pyyhe pehmeän pyyhkeen sisään se kiedotaan hänen kaulansa ympäri; yksi todistaja vetää yhtä pyyhkeen päätä itseensä päin ja toinen toista päätä itseensä päin, kunnes rikollinen avaa suunsa. Välillä lyijy kuumennetaan ja kaadetaan hänen suuhunsa niin, että se valuu hänen suolistoonsa ja polttaa sen. Rabbi Jehuda sanoi: "Jos hän tällä välillä kuolee käsiinne, niin ette voi toteuttaa polttamissääntöä kunnolla, vaan: hänen suunsa avataan pihdeillä hänen tahtonsa vastaisesti ja lyijy kuumennetaan ja kaadetaan hänen suuhunsa, niin että se virtaa hänen suolistoonsa ja polttaa sen".

Miten tällainen polttamistapa voidaan todistaa? Rotte Korahin esimerkillä. Kuten siellä paloi sielu ja ruumis jäi vahingoittumaksi, niin tapahtuu täälläkin hengen polttaminen ja ruumis jää vahingoittumattomaksi (Sanhedrin nro 52 a).

Opetetaan, että rabbi Akiba on sanonut: "Olen kerran mennyt rabbi Joosuan perässä salaiseen tilaan ja oppinut häneltä kolme asiaa. Olen oppinut, että omia luonnollisia tarpeita ei tyydytetä auringonnousun ja -laskun aikaan, vaan keskiyön ja keskipäivän aikaan. Ja opin, että itseä ei paljasteta seisten, vaan istuen. Ja lisäksi opin, että itseä ei pyyhitä puhtaaksi oikealla, vaan vasemmalla kädellä". Kun nyt Asain poika sanoi hänelle: "Miten saatoit olla niin röyhkeä ja raaka omaa opettaja-mestariasi kohtaan?", niin hän vastasi hänelle: "Se on laki ja minulle oli välttämätöntä oppia se!" (Berachoth nro 62).[24]

Meidän rabbimme ovat opettaneet: "Älä varasta", Pyhän Kirjan mukaan nämä sanat koskevat ihmisryöstöä, sen sijaan 3. Moos. 19:11 sanat: "Älkää varastako" koskevat kirjoituksen mukaan sitä, joka varastaa rahaa ja omaisuutta (Sanhedrin nro 86 a).

---

[24] Tämä kohta on peräisin J. A. Eisenmengerin teoksesta "Entdecktes Judenthum", julkaissut tri Schieferl, Dresden 1893. Tämä kohta puuttuu Wünscheltä kokonaan.

Työstä

Ajatustapa, jossa työhön suhtaudutaan kuin kiroukseen, on yhtä vanha kuin juutalaisuus. Se tuli ilmi Vanhassa Testamentissa, se ilmenee siinä, että vanhimmista ajoista alkaen vastustamaton intohimo on kiskonut juutalaisia kaikissa maissa kaupankäyntiin ja jo ennen hajaannusta, joka vain vahvisti selkeää taipumusta. Kaupustelu ja koronkiskonta on tähän päivään saakka juutalaisen toiminnan muuttumaton tunnussana ja näin sekä aineellisella että henkisellä alalla. Missään ei juutalainen ole ollut keksijä, ollen sisimmiltään epäluova hän on vain puuhaillut vieraiden tuloksilla, ominut vieraita hengentuotteita ja työstänyt niitä omalla joskus sivistyneellä, mutta sittenkin hedelmättömällä tavallaan.

Työn halveksuminen ja veto liiketoimintaan tulevat myös Talmudissa koko toivotussa selvyydessään esiin, jolla pitäisi ikuisiksi ajoiksi olla loppu vanhoilla saduilla, joiden mukaan muilta elinkeinoelämän aloilta karkottaminen olisi muka pakottanut juutalaiset koronkiristykseen ja kaupusteluun.[25]

Muutaman esimerkin pitäisi valaista ajatustapaa, ja niiden oheen en jätä käyttämättä mahdollisuutta esittää myös näennäisiä vastaesimerkkejä.

* * *

[25] Tästä ja seuraavan luvun sisällöstä katso kirjoitustani "Der Spur des Juden im Wandel der Zeiten", München, 1929.

Rabbi Simeon ben Schetach puuhaili pellavan parissa (ansaitakseen jotakin), siellä hänen oppilaansa sanoivat hänelle: "Rabbi, luovu siitä, me haluamme ostaa sinulle aasin, ettei sinun pitäisi ponnistella niin paljon". He menivät ja ostivat hänelle ismailiiteiltä aasin, jonka kyljellä riippui jalokivi. He sanoivat hänelle: "Tästä lähin sinun ei tarvitse enää niin paljon ponnistella". Hän vastasi: "Miksi te niin sanotte? Tietääkö aasin omistaja sen?" "Ei!" Niin hän sanoi heille: "Menkää ja viekää se (jalokivi) takaisin". Rabbi Hunan mukaan oppilaat väittivät opettajalleen vastaan: "Senkin kannan mukaan, joka kieltää pakanalta vääryydellä saadun omaisuuden, kaikki ihmiset myöntävät, että jokin kadotettu on sallittua". "Mitä mieltä olette? Ajatteletteko te siis, että Simeon ben Schetach oli barbaari ja halusi rikastua voimalla?" "Ei, hän halusi, että Jumalan nimi pyhitettäisiin hänen kauttaan ja pitäisi sanoa: Ylistäkää juutalaisten Jumalaa!, ja se oli hänelle rakkaampaa kuin mikään muu voitto maailmassa.

"Mistä ja millaisilta edeltäjiltä rabbi Simeon ben Schetach on oppinut sellaisen käytöksen?", Rabbi Chaninalta. Vanhat rabbit ostivat kerran sotilailta yhden vakan vehnää, jonka joukosta he löysivät diraarikäärön, jonka he antoivat myyjille takaisin. Nämä ylistivät juutalaisten Jumalaa, joka oli määrännyt näille sellaisen käyttäytymisen. Tirjasta kotoisin olleen Abba Hosajan luo tuli eräs kuningatar peseytyäkseen, ja kadotti tällöin arvoesineitä koruistaan, jotka tämä löysi. Kuningatar antoi kuuluttaa koko maassa, että joka tuo kadotetut esineet 30 päivän kuluessa takaisin, saa suuren palkkion; mutta jos se tapahtuu 30 päivän umpeuduttua, löytäjä menettää päänsä. Rabbi ei antanut löytämiään esineitä 30 päivän kuluessa takaisin, vaan vasta määräajan päätyttyä. Kuningatar kysyi häneltä, oliko hän maassa, hän vastasi "Kyllä!". "Etkö kuullut kuulutusta?". "Kyllä, kuulin!". "Mikset tuonut kadonneita esineitä 30 päivän kuluessa takaisin?" "Ettei ajateltaisi, että olisin tehnyt sen rangaistuksen pelosta enkä kunnioituksesta Jumalaa kohtaan".

Kuningatar sanoi: "Ylistetty olkoon juutalaisten Jumala!" (J. Baba Mezia nro 7 a).

Rabbi Hamuna: "Miten paljon vaivaa piti ensimmäisen ihmisen nähdäkään saadakseen syödä palasen leipää! Hänen täytyi kyntää ja kylvää ja niittää ja sitoa lyhteitä ja puida ja tuulettaa, kauhoa, seuloa, jauhaa, säkittää, vaivata ja leipoa, ja vasta sen jälkeen hän saattoi syödä; minä sen sijaan nousen aikaisin ja löydän kaiken sen edestäni jo valmiiksi tehtynä" (Berachoth nro 58 a).

Simeon ben Jochain tallentaman ajatuksen mukaan muukalaisten tulisi tehdä työ, ja on vain synnin seurausta, jos Israelin itsensä on se tehtävä, lause, joka löytyy myös Mechilta 110 b:stä.

Rabbi Meïr sanoo: "Opetettakoon omalle pojalle yksi helppo käsityö ja kutsuttakoon Jumalaa, jolle rikkaus ja omaisuus kuuluu!" Rabbi Nahorai sanoo: "Jätän kaikki liiketoimet maailmassa ja opetan pojalleni vain Tooraa, sillä ihminen nauttii palkastaan tässä maailmassa ja pääoma jää tulevalle maailmalle" (S. 29).

"Oletko koskaan nähnyt", sanoi rabbi Simeon ben Eleasar rabbi Meïrin nimissä, "että leijona kantoi kuormaa, gaselli niitti, kettu piti kauppaliikkeitä, susi myi ruukkuja, ja kuitenkin ne elättävät itsensä vaivatta. Ja miksi ne luotiin? Palvelemaan minua. Ja miksi minut luotiin? Luojaani palvelemaan. Jos nyt ne, jotka ovat luodut minua palvelemaan, elättävät itsensä vaivaa näkemättä, miten paljon vähemmällä vaivalla pitäisi minun, joka olen luotu palvelemaan Luojaani, elättää itseni?" (J. Kidduschin 40 b).

Kerran Israelin maa alkaa antaa leivoksia ja hienoja vaatteita... runsaasti viljaa kasvaa kuin palmut. Ehkä sanot: "Se aiheuttaa sitten elonkorjaajalle suuren vaivan?" Pyhä tuo aarrekammiostaan tuulen, joka puhaltaa viljan kohdalla ja saa jauhot putoamaan, ja ihminen menee ulos pellolle, kerää kourallisen ja varustaa sillä itsensä ja kansan.

Tuleva maailma ei ole kuten tämä maailma. Tässä maailmassa nähdään vaivaa (viinirypäleiden) leikkaamiseksi ja rypälepuristimeen polkemiseksi; tulevassa maailmassa sen sijaan tuodaan viinirypäleterttu kärryllä ja pannaan talossa yhteen nurkkaan ja sieltä sitä voi nauttia yhtä paljon kuin yhdestä suuresta tynnyristä... (Kethuboth nro 111 b).

Kun muuten Schekalim VI, 2 mukaan vilja vaatii kypsyäkseen kuusi kuukautta, hedelmä sen sijaan kaksitoista, niin Messiaan aikaan vilja kypsyy kahdessa kuukaudessa, mutta hedelmiä joka kuukausi. Elinikäkin on pidentynyt paljon; Jumalan kansalta itseltään on kuolema kumottu. Pesachim 68 a sanoo, että kirjoitus Jes. 25 puolestaan ennustaa, että kuolema tulee ikuisesti hävitetyksi, ja toisaalta puhuu siitä, että joka kuolee satavuotiaana, on ikään kuin elänyt vasta nuoruuteen: kerran on siten kuoleman valta yksinkertaisesti kiistetty, ja sitten on kuitenkin taas puhetta kuolemasta. Tämän ristiriita tulee ratkaisuksi sillä tavoin, että kohonneen eliniän ohella kuolevuus koskee pakanoita, jotka palvelevat Jumalan kansaa kansalaisina ja maatyöläisinä, samalla kun Jumalan kansan jäsenet eivät enää lainkaan saa maistaa kuolemaa (s. 363).

Joka näkee suuren kansanjoukon, lausukoon seuraavan siunauksen: "Siunattu olkoon salaisuuksien viisaus! Samoin kuin heidän kasvonsa eivät ole samanlaiset, eivät ole myöskään heidän ajatuksensa". Kun Ben Soma näki Jerusalemissa rahvasta, hän sanoi: "Ylistetty olkoon se, joka on luonut kaiken tuon minua palvelemaan! Miten ensimmäisen ihmisen piti ponnistella, ennen kuin sai syödä palasen leipää, hänen piti kyntää, kylvää, kitkeä, kaivaa vesialtaita, niittää, sitoa, puida, tuulettaa, seuloa, jauhaa, vaivata, paistaa, mutta minä nousen aamulla ja löydän kaiken tuon tehtynä edestäni. Katso, miten paljon vaivaa piti ensimmäisen ihmisen nähdä saadakseen pukeutuakseen yhden paidan, hänen piti keritä lampaita, valkaista, levitellä, värjätä, kehrätä, kutoa, pestä, ommella, mutta minä nousen aamulla ja löydän kaiken tuon tehtynä edestäni. Miten monet käsityöläiset työskentelevät aikaisesta aamusta

iltaan saakka, minä sen sijaan nousen aamulla ja löydän kaiken tuon tehtynä edestäni" (J. Berachoth nro 57 a).

Samaa sanottiin edelleen: "Kun rabbi Simeon ben Jochai huusi: "Laakso, laakso, täytä itsesi kultadinaareilla!", niin se tapahtui. – Saman rabbin mukaan rabbi Simeon ben Jochai on sanonut: "Minä näin tulevan maailman lapset ja heitä oli vähän. Jos heitä on kolme, niin minä ja minun poikani kuuluvat heidän joukkoonsa, ja jos heitä on kaksi, niin he ovat minä ja minun poikani" (J. Berachoth nro 58 a).

Jumala huolehtii myös kansansa fyysisestä säilymisestä ulkomailla. Pesikta 114 b: Jumalan käskystä sinne istutettiin taateleita jo neljäkymmentä vuotta ennen kuin Israel tuli Babyloniaan, koska kansa rakasti niitä. Samassa kohdassa mittaamaton Haggada toteaa, että 700 puhdasta kalalajia ja 700 puhdasta heinäsirkkalajia sekä lukematon määrä lintuja vaelsi Babyloniaan Israelin mukana. Millainen ylenpalttinen huolenpito maanpakolaisuuden päiviksi! (S. 61).

Rabbi Gamliel: "Eräänä päivänä jokainen nainen alkaa synnyttää joka päivä, sillä Jer. 31:8 sanotaan: 'ynnä raskaita ja synnyttäväisiä'. Eräänä päivänä puut alkavat kantaa hedelmää joka päivä, sillä Hes. 17:23 sanotaan: 'ja se kantaa lehviä ja tekee hedelmää'. Eräänä päivänä Israelin maa alkaa tuottaa paistettua leipää ja valmiita vaatteita, sillä Ps. 72:16 sanotaan: 'niin maa kasvaa viljaa yltäkylläisesti'" (Schabbath nro 30 a, b).

Rabbi Simeon: "Oletko koskaan nähnyt villieläintä tai lintua tekemässä käsitöitä? Ja siitäkin huolimatta ne elättävät itsensä vaivatta. Ja ne on kuitenkin vain luotu, mutta minut on luotu palvelemaan Luojaani ja minunkin pitäisi tullaa toimeen ilman vaivannäköä?" (Kidduschin nro 82 a).

Rabbi Eleasar näki erään pellon, johon kaalia oli istutettu penkkeihin poikittaissuuntaan, hän sanoi: "Vaikka kaali olisi haluttu istuttaa pituussuuntaan, liiketoiminta on parempi kuin sinä". Kun rabbi kulki

kerran viljantähkien välitse ja näki, että ne heiluivat sinne tänne, hän sanoi: "Heilu vain aina edelleen, liiketoiminta on sinulle parempi."

Rabbi on sanonut: "Joka kuluttaa liiketoimintaan satasen, se voi joka päivä nauttia kalaa ja viiniä; joka sitä vastoin käyttää satasen pellolla, sen pitää tyytyä suolaan ja odelmaan... ja täytyy sietää riitoja" (Jebamoth nro 63 a).

Aboda Sara 9 b: "Rabbi Chananja sanoo: "Jos joku sanoisi sinulle 400 vuotta temppelin murskaamisen jälkeen: osta tämä pelto yhdellä dinaarilla, vaikka se on tuhannen dinaarin arvoinen" – niin älä osta sitä; sillä sinä aikana tulee Messias ja meidät lunastetaan, miksi sinun pitäisi menettää yksi dinaari?" (S.)[26].

Rabbi Ismael: Joka haluaa olla viisas, toimikoon raha-asioiden parissa, sillä Toorassa ei ole suurempia kulmakiviä, sillä se on kuin yksi kupliva lähde (Baba Batra nro 133 b).

[26] Lauseen "Miksi sinun pitäisi menettää yksi dinaari?" on Wünsche jättänyt pois!

Kristuksesta ja ei-juutalaisista

Se viha, yhdistyneenä pohjattomaan ymmärryksen puutteeseen Jeesuksen henkilöstä, jota tämän päivän juutalaisten ilmaisuissa enää tuskin lainkaan peitellään, ja joka on saavuttanut huippunsa Venäjällä juutalaisten bolševististen vallanpitäjien toimeenpanemissa suunnitelmallisissa kristittyjen vainoissa, on kestänyt muuttumattomana nyt lähes 2000 vuotta. Kristuksen henkilö on voimakkain hyökkäys juutalaisuuden olemusta vastaan; sen on juutalainen jo ammoisista ajoista tuntenut ja tiennyt, ainoastaan kristillinen ylisuvaitsevaisuus voisi uskoa pystyvänsä luomaan tähän jonkin sillan. Rauhaa Kristuksen ja Antikristuksen välillä ei voi tulla olemaan; joko yksi tai toinen voittaa.

Schopenauerin mukaan juutalaisilla ei ole "metafyysistä suuntausta". "Ei kukaan, ei edes pienin, vähäisinkään juutalainen petä määrätietoista pyrkimystä, nimittäin maallista, ajallista ja hetkellistä"[27], sanoo Goethe. Niin se todellakin on, ja tästä yksipuolisesti suuntautuneesta asenteesta syntyi juutalainen laki, hyväksytyn itsekkyyden periaatteen uskonnollinen ja moraalinen laki. Suvaitsevammat näkemykset eivät ole voittaneet, juutalainen ajatus kätkeytyy häikäilemättömässä taistelussa kaikkea ei-juutalaista vastaan. Tätä moraalista siveettömyyttä ja ankaraa rotuenergiaa tulee juutalaisen kiittää saavutuksistaan; muut kansat olivat jo alusta alkaen huonommassa asemassa ja niin jääkin, mikäli juutalaisten ahneudelle ei aseteta tiukkoja rajoja.

* * *

Isämme Abrahamin opetuslapset nauttivat tästä maailmasta ja valloittavat tulevan, kuten on kirjoitettu Sananl. 8:21: "antaakseni niille,

[27] Maximen und Reflexionen (4. postuumisti julkaistuista).

jotka minua rakastavat, pysyvän perinnön ja täyttääkseni heidän aarrekammionsa", sitä vastoin Bileamsin [28] opetuslapset perivät Gehennan[29] ja menevät alas hautaan, kuten on kirjoitettu Ps. 55:24: "Mutta heidät sinä, Jumala, syökset tuonelan syvyyteen; murhamiehet ja petturit eivät pääse puoleen ikäänsä. Mutta minä turvaan sinuun". (Aboth 5).

Rabbi Tarphon huomauttaa Mischnan sanonnoista, että epikurolaisten kirjoja ei pidä sapattina pelastaa tulipalosta: "Jääköön minun poikani henkiin, mutta jos sellaisia kirjoja tulisi talooni, polttaisin ne kaikki tyynni, ja jos minua vainottaisiin sen vuoksi, niin mieluummin pelastautuisin epäjumalanpalvelijoiden taloihin kuin epikurolaisten taloihin, sillä epäjumalanpalvelijat eivät tunne Jumalaa ja kieltävät hänet, mutta epikurolaiset tuntevat hänet ja kiistävät hänet". Heitä koskee se, mitä Daavid on sanonut Ps. 139:21. Sillä jos jo rauhan luomiseksi miehen ja hänen vaimonsa välillä Jumalan nimi, joka on pyhyyteen kirjoitettu, voidaan pyyhkiä vedellä, kuinka paljon enemmän pitää harhauskoisten kirjat, jotka tuottavat Israelin ja taivaiden Isän välillä vihamielisyyttä, riitaa ja eripuraa, polttaa kaikki tyynni!" (J. Schabbath nro 46 a).

Tuhon reunamia (evankeliumeja) ei pelasteta polttamiselta, vaan annetaan niiden tulla poltetuiksi kuten heidän jumalannimiensäkin... Rabbi Tarphon: "Jos (kristittyjen) kirjoitukset sattuisivat käsiini, polttaisin ne yhdessä niissä olevine jumalan nimineen (Askaroth). Kyllä, vaikka ihminen jäljittäisi minua tappaakseen minut tai käärme matelisi perässäni purrakseen minua, niin astuisin pikemmin pakanain temppeliin kuin näiden ihmisten taloon". Rabbi Israel: "He kylvävät kateutta, vihamielisyyttä ja riitaa israelilaisten ja heidän taivaisen isäntä välillä. Heistä Daavid on sanonut Ps. 139:21-22: "Herra, enkö minä vihaisi niitä, jotka sinua vihaavat, enkö inhoaisi niitä, jotka sinua vastustavat? Kaikella vihalla minä heitä vihaan, he ovat minun omia vihollisiani" (Schabbath nro 116 a).

---

[28] Kristus.

[29] Gehenna on laakso Jerusalemin kupeessa. Siellä juutalaiset aikoinaan uhrasivat lapsiaan, myöhemmissä rabbien kirjoituksissa se oli paikka, jossa Jumala langettaa rangaistuksensa. / Kääntäjä.

Eräänä päivänä rabbi Joosua ben Parachja luki Keriath Shemaa (Kuule Israel), kun hänen eteensä ilmestyi Jeesus, joka halusi jälleen ottaa hänet vastaan, ja hän viittasi tälle kädellään. Tämä (Jeesus) kuitenkin luuli, että hän haluaa torjua hänet, ja meni ja nosti tiiliskiven ja kumartui hänen edessään. Tuo sanoi hänelle: "Kadu tekojasi". Tämä sen sijaan vastasi: "Joka tekee syntiä ja johtaa syntiin, sille ei anneta tilaa katumukseen". Mutta kirjoittaja on sanonut: "Jeesus harjoitti noituutta, houkutteli ja johti israelilaisia harhaan" (Sanhedrin nro 107 a).

Ihminen ei saa olla harhaoppisten kanssa missään tekemisissä eikä antaa näiden hoitaa itseään, silloinkaan, kun se kestäisi elämästä yhden tunnin. Sattui niin, että Ben Damaa, rabbi Ismaelin sisarenpoikaa, puri käärme; silloin tuli Kephar Sekhanjasta Jaakob[30] häntä hoitamaan. Rabbi Ismael ei kuitenkaan sallinut hänen tehdä sitä.[31] Sitten hän (Ben Dama) sanoi hänelle: "Rabbi Ismael, minun veljeni! Salli minun antaa hänen hoitaa minua, voin todistaa sinulle Tooran avulla, että se on sallittua". Hän ei kuitenkaan ollut vielä näitä sanoja lopettanut, kun hänen henkensä jätti hänet ja hän kuoli. Silloin rabbi Ismael huudahti hänestä: "Kunnia sinulle, Ben Dama, että ruumiisi ja sielusi jättivät sinut puhtaudessa, ilman että olisit rikkonut oppineiden sanoja" (Aboda Sara nro 27 b).

Rabbi Joosua ben Levin pojanpojalla oli kurkkusairaus, jolloin tuli eräs henkilö ja hoiti häntä taikavälineillään ja paransi hänet. Kun taikuuden harjoittaja lähti pois, häneltä kysyttiin, millaisin loitsuin (sanoin) hän hoiti ja hän sanoi ne. Paikallaolijat sanoivat: "Olisi ollut parempi, jos sairas olisi kuollut", ja niin myös tapahtui.

Käärme oli purrut rabbi Elieser ben Damaa, jolloin tuli eräs parantamaan häntä saastaisella nimellä, mutta sitä rabbi Joosua ei sallinut. "Haluan todistaa sinulle sen", Ben Dama sanoi, "että sellainen hoitokeino on sallittu". Hän oli tuskin esittänyt siitä todisteen, kun hän kuoli. "Ole siunattu, Ben Dama!" sanoi rabbi Joosua, "että poistuit tästä maailmasta

---

[30] Kristuksen opetuslapsi.

[31] Tähän Laible huomauttaa: "Niin rauhalliselta kuin nämä sanat kuulostavatkin, emme saa pitää kohtausta rauhallisena, kun muistamme sen mielipuolisen, riivatun raivon ja vihan, joka kristinuskon lähestyessä on vallannut juutalaiset yhä uudelleen ja uudelleen".

rauhassa ja et rikkonut oppineiden aitaa, kuten sanotaan Saarn. 10:8: "joka muuria purkaa, sitä puree käärme" (J. Schabbath nro 44 a).

Rabbi Elieser: "Eikö Ben Stada[32] tuonut lihaansa (ihoonsa) kaivertamalla Egyptistä taikuutta?" Viisaat vastasivat: "Hän oli narri ja narreilta ei ole tapana kysyä mitään neuvoja"[33] (Sabbath 104 b).

Rabbi Elieser tapasi yhden Jeesuksen opetuslapsista nimeltään Jaakob Kefar Sekhanjasta, joka sanoi hänelle: "Teidän laissanne (5. Moos. 23:19) lukee: 'Älä tuo portonpalkkaa... Herran, sinun Jumalasi, huoneeseen'. Voiko sellaisista almuista teettää ylipapille käymälän?" – Hän ei tiennyt vastausta. Sitten Jaakob Kefar Sekhanjasta puhui: "Siispä Jeesus Nasaretista opetti minulle: 'Porton palkkana se kokosi niitä, ja portoille niitä jälleen maksetaan' (Miika 1:7); 'Saastasta se on tullut, saastan paikkaan sen pitää mennä.'"[34]

Jeesus ristiinnaulittiin pesahin[35] aattona ja hänen edellään kulki 40 päivää sanansaattaja ja huusi: "Hänet tulee kivittää kuoliaaksi, koska hän on puuhaillut noituuden parissa ja johtanut israelilaisia harhaan ja tehty näistä luopioita; joka tietää jotain hänen hyväkseen luettavaa, tulkoon ja kertokoon hänestä". Koska he eivät löytäneet mitään hänen hyväkseen, he ristiinnaulitsivat hänet pesahin aattona. Ula on sanonut: "Luuletko sitten, että hänelle olisi mahdollistettu jokin suotuisampi tuomio, hänhän on harhaanjohtaja ja Laupias (Jumala) sanoo 5. Moos. 13:9: "Älä sääli häntä, älä osoita hänelle armoa äläkä salaa hänen rikostaan". Mutta Jeesuksen suhteen oli toisin, koska hän oli lähellä hallitusta". (Sanhedrin nro 43 a).

Messiaan jälkinä voidaan tarkkailla: hävyttömyys kasvaa, kunnianhimo työntyy esiin, viiniköynnös kantaa tosin hedelmää, mutta viini on

---

[32] Kristityt kutsuivat Jeesusta myös Tähtienpojaksi, "Ben Stara", persian kielen sanasta "ctara", siitä rabbi Akiba teki Ben Stadan – huoranpojan. Lisäksi he kutsuivat häntä nimillä "Äpärä" (Bastardi), "Kuukautisen naisen poika", "Huorintekijän poika", Ben Pandera. Katso Laible.

[33] Wünschellä tätä kohtaa ei ole. Lainaan Laiblen mukaan.

[34] Siitä, että rabbi Elieser kerran kuunteli Jeesuksen väitettyä sanaa, hänet saatettiin harhaoppisuudesta vastuuseen ja hän esitti itselleen siitä myöhemmin katkeria moitteita. "Juutalainen fanatismi ei kysynyt silloin eikä kysy nytkään: "Onko sanottu totta vai valhetta?", vaan "Kuka sen sanoi?" Laible samassa teoksessa.

[35] Juutalainen juhla, jona juhlitaan vapautumista Egyptin orjuudesta. / Kääntäjä.

kallista; hallitus kääntyy harhaoppisuuteen; nuhtelua ei ole, jumalanpalvelushuone palvelee haureutta, kirjanoppineiden viisaus alkaa haista; niitä, jotka katuvat syntejään, aletaan halveksua ja totuus katoaa; pojat häpäisevät vanhuksia, vanhukset seisovat lasten edessä; poika väheksyy isää, tytär nousee äitiään vastaan, miniä anoppiaan vastaan, miehen vihollisia ovat hänen huonekuntalaisensa, aikakauden maine on nöyristelevä, niin että poika ei tunne isänsä edessä häpeää (Sota nro 49 a, b).

Rabbi Jehuda: "Aikakautena, jolloin tulee Daavidin poika, kokoustalo muuttuu porttolaksi, kirjanoppineiden viisaus alkaa haista ja niitä, jotka syntiä pelkäävät, halveksutaan, ja aikakauden kasvot tulevat olemaan kuin koiran naama" (Sanhedrin nro 96 b ja 97 a).

Elostelijoiden lisääntyessä tuomiot käännetään ylösalaisin ja teot turmellaan ja Jumalalla ei enää ole maailmasta mitään iloa... Siitä lähtien kuin syljenvetäjiä[36] tulee lisää, on tullut ylpeitäkin lisää, ja oppineet ovat vähentyneet, ja Toora etsii niitä, jotka sitä opiskelisivat. Siitä alkaen, kun ylpeitä on tullut enemmän, ovat Israelin tyttäret alkaneet avioitua heidän kanssaan (Sota nro 47 b).

Onkelos kasvatti Jeesuksen nekromantian[37] avulla. Hän kysyi häneltä: "Keitä tässä maailmassa kunnioitetaan?" Tämä vastasi hänelle: "Israelilaisia". "Pitääkö heitä kannattaa?" Tämä vastasi hänelle: "Etsi heidän paras, älä huonoin osansa. Jokaiselle, joka heihin koskee, se merkitsee, kuin olisi koskenut omaa silmäteräänsä". "Millä sinut tuomitaan?" Tämä vastasi hänelle: "Kiehuvalla ulosteella, sillä on sanottu: 'Jokainen, joka puhuu viisaiden sanoista pilkkaavasti, tulee kiehuvalla ulosteella rangaistuksi'" (Gittin nro 56 b ja 57 a).[38]

* * *

---

[36] Termillä "syljenvetäjät" rabbi Nacht viittaa 1897 selväsanaisesti kristittyihin, jotka olisivat muka oppineet Jeesukselta sylkemällä parantamisen. Tri Lippe: Rabbinisch-wissenschaftliche Vorträge. Drohobycz 1897, s. 71.

[37] Kuolleiden avulla ennustaminen. / Kääntäjä.

[38] Tällaista vihaa voi löytää lisäksi monin paikoin, esim. juutalaisessa kansankirjassa "Toldoth Jeschu" (Jeesuksen elämä), Mose de Leonin teoksesta Sohar, joka julkaistiin uudelleen vuonna 1880 ja jossa Jeesusta kutsutaan lantakasaan haudatuksi kuolleeksi koiraksi, sekä paljoissa muissa juutalaisten teoksissa aina nykypäivään asti.

5. Moos. 22:3 on sanottu: "Kaikkien veljeltäsi kadonneiden esineiden osalta haluan sanoa tämän: Veljellesi sinun pitää antaa kaikki takaisin, mutta pakanalle sinun ei tarvitse antaa mitään takaisin" (Baba Kamma nro 113 b).

Rabbi Chanina on sanonut: "Mitä se tarkoittaa, joka on kirjoitettuna 3. Moos. 25:17: "Älköön teistä kukaan tehkö vääryyttä lähimmäisellensä"? Vastaus: "Älä vahingoita sitä, jonka kanssa olet Tooran ja säädösten kautta sidoksissa" (Baba Mezia nro 59 a).

Sanat: "Älä varasta", koskevat Pyhän Kirjan mukaan vain ihmisryöstöä! (Sanhedrin nro 86 a).

Jaakob sanoi Raakelille: "Haluatko mennä kanssani naimisiin?" Hän vastasi: "Kyllä, mutta minun isäni on huijari, et voi mennä hänen luokseen". Siihen Jaakob: "Olen petoksessa hänen veljensä".
Sitten hän kysyi: "Onko sitten sallittua, että vanhurskas on pettämisessä hyvä?" Siihen tämä: "puhdasta kohtaan sinä olet puhdas, mutta kieroa kohtaan nurja, katso psalmi 18:27" (Megilla nro 12 a).

Haman sanoi: "Eikö teille olekin kirjoitettu: 'Jos vihollisesi kaatuu, niin älä iloitse'? Mardochai vastasi: "Se koskee vain israelilaisia, teistä sen sijaan on sanottu 5. Moos. 33:29: 'Sinä tallaat heidät jalkoihisi'" (ibidem nro 15 a, b).

Simeon ben Jochai on opettanut: "Tappakaa epäjumalanpalvojista rehellisin, murskatkaa parhaiden käärmeenlumoajien aivot, rehellisimmät naisten joukosta harjoittavat noituutta. Kunnia sille, joka pyrkii tekemään Jumalan tahdon mukaan" (J. Kidduschin 40 b).
Ihminen ei saa olla harhaoppisten (Minim) kanssa missään tekemisissä eikä antaa heidän hoitaa itseään, vaikka kyseessä olisi vain tunnin (lyhyestä elinajasta) elämästä (Aboda Sara nro 27).

Keisari sanoi rabbi Tanchumille: "Tule! Me haluamme kaikki tulla yhdeksi kansaksi!" "Se on oikein" tämä vastasi, "meistä ympärileikatuista ei koskaan tule teidän kaltaisianne, joten antakaa ympärileikata itsenne ja muuttukaa meidän kaltaisiksemme" (Sanhedrin nro 39 a).

Rabbi Joosua: "Ei-juutalaisen saa kutsua sapatin aikaan pöytään, mutta häntä ei saa kutsua vierailulle juhlapäivinä, koska täytyy olla huolissaan

siitä, että kutsuja voi tehdä hänen hyväkseen jotain enemmän" (Beza nro 21 b).

Eräs germaani, rabbi Jehuda ben Nasin orja, oli lähtenyt talosta saattamaan rabbi Hilaa. Silloin tuli raivotautinen koira ja hyökkäsi rabbi Hilan kimppuun. Germaani torjui sen, seurauksena se hyökkäsi häntä kohti. Silloin rabbi Hila sovelsi häneen Jes. 43:4: "Koska sinä olet minun silmissäni kallis ja suuriarvoinen, Israel, ja koska minä sinua rakastan, annan minä ihmisiä sinun sijastasi ja kansakuntia sinun hengestäsi" (J. Sabbath nro 23 a).

Rabbi Jehudan mukaan rabbi on sanonut: "Joka naittaa tyttärensä vanhukselle ja alaikäisen poikansa naiselle ja antaa goille (ei-juutalaiselle) kadotetun takaisin, siitä Pyhä Kirja sanoo 5. Moos. 29:18-19: "Vaikka minä teen juopon janoiseksi; Jehova ei anna hänelle anteeksi"[39] (Sanhedrin 36 a, b).

Rabbi Jehuda on sanonut: "Pakanoiden omaisuus on kuin autiomaa ilman omistajaa; jokainen, joka ottaa sen haltuunsa, on saanut sen omakseen" (Baba Batra nro 54 b).

Rabbi Meïr sanoo: "Ihmisen pitää joka päivä lausua kolme pyhää kiitosrukousta, nimittäin: että Jumala ei luonut minua goiksi, että hän ei luonut minua naiseksi ja että hän ei luonut minua tietämättömäksi" (Menachoth nro 43 b ja 44 a).
Samuelin isät sanovat: "On ihmisiltä (israelilaisilta) kiellettyä muodostaa liikeyhtiö goin (pakanan) kanssa, jotta goin ei tarvitse antaa hänelle valaa ja vannoa hänelle sitten epäjumalan nimissä" (Becharoth nro 2 b).

Bammidbar rabbi c. 2 mukaan pakanoihin kohdistui Jumalan viha pysyvästi, vertaa Mechilta 32 b: "Tapan pakanoista parhaimmatkin". Olettaen, että pakana halusi noudattaa lakia ja esimerkiksi täyttää sapatin käskyä, ennen kuin hän on ottanut ympärileikkauksen vastaan, hän on ansainnut kuoleman (Sanhedrin 72). Vaikka pakana olisi noudattanut koko Tooraa, ei olisi siitä ollut hänelle ilman ympärileikkausta mitään hyötyä (Debarim rabbi c. 1). Toora, joka tuo

[39] Saksankielisen Raamatun teksti ei tässä kohdin vastaa suomenkielistä lainkaan. / Kääntäjä.

Israelille elämän, tuo pakanoille kuoleman (Wajjikra rabbi c. 1). Pakana ei saa edes opiskella Tooraa, muuten hän on tehnyt kuolemansynnin. Jos pakana rukoilee hädässään Jehovaa, hänen rukoustaan ei kuulla (Debarim rabbi c. 1). Ja jos hän katuu tekemäänsä syntiä, se ei auta häntä (Pesikta 156 a). Hänen almujaankaan ei lasketa hänen hyväkseen (Pesikta 12 b). Pakanalla ei sinällään ole ennen ympärileikkausta mitään osallisuutta Jumalaan eikä hänen armoonsa ja siunaukseensa (s. 66).

Schir rabbi 86 r; samassa kohdassa 89 d: Maailman kansoille ei ole mikään hyvää, sillä on sanottu Saarn. 8:13: "jumalattomalle ei käy hyvin". Pakanoiden maailma koostuu vain pelkistä jumalattomista, sen sijaan israelilainen toimii aina käskyjen täyttämisen parissa, pakana puolestaan lakkaamatta niiden rikkomisen parissa. Jokainen pakana on epäilyttävä, niin yleisesti kaikkien syntien osalta, mutta erityisesti lihallisten syntien. Mechilta 17 b:ssä kuvataan kaikkia egyptiläisiä suoraan aviorikoksesta syntyneiksi. Koska pakana on siten kaikkein ankarimmasta lihallisesta synnistä epäilty, Aboda Sara II, 1 vahvistaa, että juutalainen ei saa sijoittaa pakanan talleihin yhtäkään karjaeläintä, koska heistä uskotaan, että he käyttävät karjaeläimiä luonnonvastaiseen irstauteen. "Pakanat asettavat juutalaisten karjaeläimet omien vaimojensa edelle" (s. 67).

Rabbi Joosua kertoo: "Kerran olin matkalla ja näin lapsen istumassa risteyksessä. Kysyin häneltä: 'Mikä tie vie kaupunkiin?' Hän vastasi: 'Tämä on lyhyt ja pitkä ja tuo on pitkä ja lyhyt!' Valitsin sen, joka oli lyhyt ja pitkä. Kun lähestyin kaupunkia, huomasin olevani puutarhojen ja puistojen ympäröimä, ja käännyin takaisin. 'Poikani', sanoin, 'etkö sanonut, että tämä tie on lyhyempi?' Hän vastasi: 'Rabbi, enkö sanonut sinulle, että se on myös pitkä?' Suutelin hänen päätään ja sanoin: 'Kunnia teille, israelilaiset! Te olette kaikki hyvin viisaita, suurimmasta pienimpiin!'" (Erubin nro 53 b).

On vanha sanonta, että Israelin pojat, pyhän kansan kantaisät, ovat kaikki vanhurskaita, heissä ole mitään moitittavaa (Sifre 72 b, vertaa Beresch. rabbi c. 54. Tanchuma, Bammidbar, Balak 8).

Kun otamme Joosefin salamurhayrityksen huomioon, tämä näyttää mahdottomalta. Sen sijaan murhasuunnitelma oli Beresch. rabbi 54:n

mukaan oikeutettu, koska Joosefin aikomus oli vietellä tulevaisuudessa Israelin heimot Baalin palvontaan; myös Jaakobin pojat menivät Egyptiin tavoitteenaan tuoda Joosef taas takaisin (samassa kohdassa 91).

Kultainen vasikka painaa epäilemättä raskaasti "pyhän" kansan syyllisyyden vaakakupissa. Pesikta sanoo 77 b kuitenkin, että Pyhä tutki tätä syntiä, mutta ei löytänyt mitään tuomittavaa, mistä Israelia voisi moittia. Israel ei osallistunut 78 b mukaan syntiin: proselyytit (juutalaisuuteen kääntyneet), jotka olivat vaeltaneet Egyptistä mukana, olivat syntiä tehneet. Varsin samoin kirjoitti Wajjikra rabbi c. 27. Sanhedrin 102 a:n mukaan Jumala itse aloitti kultaisen vasikan synnin, koska Israelissa oli paljon kultaa. Tämä näkemys ei kuitenkaan ollut vallitseva; irtisanoutuminen merkitsisi muuten toista syntiinlankeemusta. Aaron, ylipappi, sen sijaan on, kuten Wajjikra rabbi 10 sanoo, tavoitteli vasikan tehdessään vain hyvää; häntä ei saa syyttää. Autiomaan purnaavat isät, jotka vaativat lihaa, tekivät sen vain siksi, että halusivat nähdä ihmeen (Sifri 23 b vertaa 26 a).

Daavid, sanoo Schabb. 56 a, ei ole syntiä tehnyt; miten Mechina olisi voinut asua hänen luonaan, jos hän olisi todella langennut sellaisiin synteihin? Jumala ei asu syntisten luona. Daavidin valtakunta kuitenkin jaettiin rangaistuksena hänen synneistään. Se tapahtui, koska hän hyväksyi ilkeitä juoruja Mefibosetista (Schabb. 56 a, b). Sen jälkeen tuli jo Israelin epäjumalanpalveleminen, sitten maanpakokin; Israelilla itsellään ei ole siihen syytä. Salomonkaan ei ole syntiä tehnyt (ks. 54, 55).

Rabbi Schila ruoski miestä, joka oli maannut egyptiläisen naisen kanssa. Tämä meni kuninkaan luo ja herjasi häntä sanoen: "Juutalaisten joukossa on eräs mies, joka tuomitsee ilman kuninkaan lupaa". Kuningas lähetti heti lähetin hänen luokseen. Kun rabbi Schila tuli, tuomarit sanoivat: "Miksi sinä ruoskit tätä miestä?" – "Koska hän oli yhdynnässä aasin kanssa", kuului vastaus. "Onko sinulla todisteita?", he kysyivät. – "Kyllä!" hän sanoi. Silloin Elia tuli ihmisen muodossa ja todisti sen. "Jos näin on", tuomarit jatkoivat, "hänet on tuomittu kuolemaan". Siihen rabbi sanoi: "Siitä alkaen, kun meidät ajettiin maanpakoon, meillä ei ole ollut valtuutta tappaa, mutta te voitte tehdä hänelle, mitä haluatte". Samaan aikaan, kun tuomarit pohtivat asiaa, rabbi Schila aloitti sanomalla

sananlaskun: 1. Aik. 29:11: "Sinun, Herra, on suuruus ja voima". Tuomarit kysyivät häneltä: "Mitä sinä sanoit?" Hän vastasi: "Minä sanoin näin: Siunattu olkoon Armollinen, joka loi valtakunnan sekä maan päällä että taivaassa ja on antanut teille oikeusistuimessa vallan ja armon". Tuomarit sanoivat: "Hänelle valtakunnan kunnia on hyvin rakas", he ojensivat hänelle tuomarin sauvan ja sanoivat: "Jaa sinä oikeutta".

Kun rabbi Schila meni ulos, se mies (jonka hän oli ruoskinut) sanoi hänelle: "Tekeekö armollinen valehtelijoille sellaisen ihmeen?" Rabbi: "Kelvoton! Hehän ovat aaseja! Kuten on kirjoitettu Hes. 23:20: 'Niiden liha on aasin lihan kaltainen'"[40]. – Kun hän näki, että mies oli menossa kertomaan tuomareille, että hän kutsui näitä aaseiksi, hän ajatteli: "Tuo on vainooja, ja Toora sanoo: "Jos joku tahtoo tappaa sinut, ehdi ensin". Hän otti sauvan ja tappoi miehen (Berachoth nro 58 a).

Kaikki luodut Israelia lukuun ottamatta on määrätty tuomiopäivälle ja hävitettäviksi (Debarim rabbi c. 2). Ne kaikki heitetään Gehennaan, jossa ne kärsivät ikuisesta kirouksesta, samalla kun Israelin luopiot selviävät lyhyellä synninkatumuksella ja palveluksilla. Pakanat sovittavat Gehennassa myös Israelin synnit (Schebamoth rabbi c. 11). Kaaos peittää heidät, samalla kun Israel vaeltaa valossa (Wajjikra rabbi c. 6; s. 76). Israelille on annettu kolme hyvää lahjaa, ja maailman kansat himoitsevat niitä, mutta ne eivät niitä saa: Toora, Israelin maa ja tulevaisuuden maailma (Mechilta79 b, vrt. Schemoth rabbi c. 1, s. 63).

Lakiin perustumaton mielikuva on Tooran julkaisemisesta alkaen tehnyt pakanoista Jehovan vihollisia, jotka on määrätty hävitettäviksi (Bammidbar rabbi c. 1 vrt. Tanchuma Debarimille, Berachoth). Kuten Israelilla on Siinaista alkaen pyhä leima Jumalan kansana, on samasta ajasta lähtien pakanoilla pyhä leima Jumalan vihollisina (s. 65).

Israelin ei pidä ratkaista oikeusjuttujaan pakanallisissa tuomioistuimissa, vaan omien välimiestensä edessä, heidän oikeutensa mukaan, silloinkin kun pakanoiden oikeus vastaa heidän omaansa (ks. Nasir 38, Tanchuma Schemothille, Weelle 6). Edelleen hurskas

[40] Näin sanamuoto Rosenbergin lainauksena Raamatusta. Suomalainen käännös vuodelta 1992 esittää saman kohdan näin: "...joilla oli elin kuin aasilla ja jotka sinkosivat siementään kuin orhi".

israelilainen ei saa asettua viranomaisten palvelukseen, jos nämä verottavat Israelia (s. 77).

Joka antaa ei-juutalaiselle kadotetun takaisin, siitä Pyhä Kirja sanoo: "Kaikkivaltias ei anna hänelle anteeksi" (Sanhedrin nr. 76 a, b).

Pakana, joka lyö israelilaista, on ansainnut kuoleman, kuten sanotaan 2. Moos. 2:12: "Silloin Mooses katsahti ympärilleen, ja nähtyään, ettei ketään ollut lähettyvillä, hän löi egyptiläisen hengiltä". Rabbi Chanina on sanonut: "Jos joku lyö israelilaista poskeen, se on sama, kuin hän olisi lyönyt Shekinaa (jumalallista kunniaa)", sillä Sananl. 20:25 sanotaan: "Joka lyö ihmistä, lyö Pyhää"[41] (Sanhedrin nro 58 b).

Ihmisellä (ts. juutalaisella) ei saa olla goin (ei-juutalaisen) kanssa yhteistä yhteisöä (Bechoroth nro 26).

Liike-elämässä on ankaran käsityksen mukaan voimassa periaate, jonka mukaan pakanan kanssa ei hoideta yhteistä liiketoimintaa; muuten voidaan sattua tilanteeseen, jossa molempien tulee antaa Jumalansa edessä vala (Sanhedrin 75). Bereschith rabbi 80:ssa vaaditaan vähintään, että liiketoiminnassa ei tarjota mitään ensimmäisenä pakanalle. Aboda Sara 13 a b löydetään sitä vastoin periaate, jonka mukaan liiketoiminta pakanan kanssa on sallittua, niin kauan kuin ei tuo tälle hyötyä, vaan vahinkoa (s. 70).

Sekä eettisessä että fyysisessä mielessä pakana on läpeensä saastainen. Faarao merkitsee Schemoth-rabbin c 20 mukaan sikopaimenta. Se ei ole yksittäinen lausunto: pakanakansoja pidetään yksinkertaisesti saastaisina.

Siinä missä Israelia kutsutaan vehnänjyväksi, josta Jumala tuntee nautintoa, pakanoita kutsutaan pahnoiksi ja akanoiksi, joista Jumalalle ei ole siis mitään hyötyä. Siksi heitä kutsutaan myös roskiksi (Tanchuma Bammidbarille 19), kun taas Israel koostuu vanhurskaista. Jumala ottaa huomioon vain Israelin, ei pakanoita, joita hänen kannaltaan ei ole ikään kuin olemassa, vertaa samassa teoksessa 20: Samoin kuin heistä ei ole

[41] "Wer einen Menschen schlägt, schlägt das Heilige". Rosenbergillä virheellinen viite. / Kääntäjä.

nykyiselle ajalle mitään hyötyä ja Jumalalle he ovat merkityksettömiä, niin myös ikuisuuden kannalta.

Pakanallisen maailman päämääränä on pelkästään tuomituksi tuleminen. Tanchuma Bereschithille, Wajjischeb 1: Maailman luomisen alusta lähtien Pyhä toimi pakanoiden syntyperän parissa, ettei näillä olisi mitään tekosyytä kertoa luoduille häpeällisestä syntyperästään. Miksi Eesaun jälkeläiset luetellaan 1. Moos. 36? Sen osoittamiseksi, että he kaikki ovat syntyneet sukurutsaussuhteista (s. 69).

Rabbi Dimi puhui: "Pakanalle ei ole olemassa aviovaimoa, ne eivät oikeastaan ole heidän vaimojaan"[42] (Sanhedrin nro 81 ja 82 a, b).

Mitä tulee avioliittoon, niin aviosuhde pakanoihin on yksiselitteisesti kielletty. Pakanoiden tyttäriin suhtaudutaan jo syntymästä alkaen saastaisina, joten heitä ei saa lähestyä edes kuolemanuhalla; jopa pelkästään heidän kanssaan yksin jääminen on kiellettyä (Aboda Sara, Gemara II, 5). Perheyhteydet ovat kiellettyjä: juutalaiset lapset oppisivat pakanalapsilta varmasti siveettömyyttä (ibid). Jos kuitenkin solmitaan pakanan ja juutalaisen välillä liitto ja siitä syntyy lapsi, sitä kutsutaan äpäräksi, bastardiksi (Jebamoth 45 a).

Jos pakana kysyy juutalaiselta Toorasta ja tämä antaa hänelle hänen kysymyksissään ja epäilyssään neuvoa, ei tee hän sitä kuitenkaan ilman, että panisi puheeseensa salaisen kirouksen pakanoita vastaan (Bereschith rabbi c. 11). Pakanoilta ei oteta yhtäkään hyvää tekoa vastaan; sillä ne ovat Israelille yhtä vahingollisia kuin käärmeen myrkky (Pesikta 13 b). Pakanoille ei tehdä yhtään hyvää tekoa, heille ei anneta edes neuvoa (Baba Batra 2); heitä ei kutsuta pöytään eikä palvella; sillä joka niin tekee, se aiheuttaa lapsilleen maanpakorangaistuksen (Sanhedrin 63). Jos joku israelilainen kuitenkin antaa myös köyhälle pakanalle almun tai hautaa pakanoiden kuolleita, hän tekee sen siksi, että saisi näistä rauhan ja saavuttaakseen heidän kanssaan rauhanomaisen suhteen (Nasir 30; s. 71).

---

[42] Tällä on sanottu, että juutalainen ei voi tehdä ei-juutalaisen kanssa aviorikosta, koska vierasta avioliittoa ei ole lainkaan olemassa. Samoin juutalainen ei voi syyllistyä koronkiskontaan ei-juutalaiselta, koska tämä käsite koskee vain juutalaisten välistä toimintaa.

Kansanjoukko jää Tooran vaikutuksen alaisuuteen niin kauan kuin Jumala heitä vielä ollenkaan suvaitsee. Lausunnot, jotka koskevat kansojen poliittisia suhteita Messiaaseen, ovat yhdenmukaiset. Kansoilla on todennäköisesti tarkoitettu veroja maksavia maita, vertaa Targum Jesajalle 16:1: kansat alkavat tuomaan Messiaalle veroja; Schemoth rabbi c. 35: lopulta kaikkien maailman maiden pitää tuoda Messiaalle lahjoja. Tanchuma, Schophetim 19: Jokainen kansa tulee olemaan Israelille verovelvollinen, palvelemaan sitä ja tuomaan sille samalla lahjoja, Ps. 68:32. Yleensäkin on usein puhe siitä, että kaikki rikkaudet, jotka Israelilla joskus oli ja jotka se menetti maailman kansoille, tulee lopuksi tuoda sille takaisin. Mainitussa paikassa Joosef on sanonut, että hän kuljetti kaikki rahat ympäröivistä maista Egyptiin. Israel otti ne sitten mukaan vaeltaessaan pois; mutta myöhemmin sen rikkaudet sattuivat maailmanvallan käsiin. Eräänä päivänä tulevat kaikki nämä rikkaudet takaisin Israeliin ja jäävät sinne (vertaa Jalkut Schim., Beresch. 154). Samoin sanoo Beresch. rabbi c. 38, että kaikki lahjat, jotka Jaakob aikoinaan Eesaulle (maailmanvalta) antoi, pitää kerran takaisin Messiaalle annettaman; ja c. 83: Edomin (maailmanvalta) pitää kerran löytää kaikki rikkautensa ja luovuttaa ne Messiaalle; Schemoth rabbi c. 31: Israel tulee lopulta perimään Rooman rikkaudet. (vertaa lisäksi Schir rabbi 5 d).

Näin ollen se viittaa kansojen riippuvuuteen Messiaasta ja Israelista, että ne suostuvat lain vaikutukseen, tuomaan veroja tai suuria lahjoja Jerusalemiin ja korvaamaan kaiken ryöstämisen; ja pakanat, jotka asuvat Israelissa, ovat sen renkejä ja työvoimaa (s. 368).

Siten on kansojen maailma määrätty Jumalan tuomion mukaan hävitettäväksi Gehennan tulessa. Ja sen jälkeen voi maa, jonka ainoana asutuksena on Israel ja joka on vapautettu Jumalalle vihamielisten kansojen maailmasta, uusiutua ja muuttua ikuisen elämän paikaksi (s. 380).

Shulchan Aruch

Jos jollakulla sattuisi vielä olemaan jonkinlaista epäselvyyttä juutalaisen hengen rakenteesta, sille antaa lopullisen selvyyden juutalaisten lakikirja Shulchan Aruch.

Se koostuu, kuten mainittu, neljästä osasta. Ensimmäisessä määritetään ja selvitetään koko rituaali yksityiskohtaisesti. – Meillä ei ole vähintäkään oikeutta hyökätä uskonnollisia näkemyksiä vastaan sellaisinaan vain siksi, että ne ovat meille vieraita ja ovat peräisin toiselta kansalta; niin outoja kuin ne juutalaisilla ovatkin, olen jättänyt kaiken siihen liittyvän pois. Sen sijaan voimme viitata niihin yksityiskohtaisiin selvityksiin, jotka vaikuttavat jokaiselle puhtaalle tunteelle mahdottomilta hyväksyä, tästä tuli jo rakkauteen ja avioliittoon liittyen puhutuksi. Shulchan Aruchissa ruokottomuus tulee esiin vieläkin terävämmin. Rajoitun vain muutamiin esimerkkeihin.

Tärkeimmät ovat toinen ja kolmas kirja, joissa rinnan juutalaismaisten selvitysten kanssa on suhtautuminen ei-juutalaisiin niin julkeasti ja läpeensä moraalittomalla tavalla määritetty, ettei voida korottaa ääntä riittävästi polttomerkitäkseen sen hengen, joka tänne on laskeutunut. Valhe ja petos, varastetun tavaran kätkeminen ja varastaminen ei-juutalaisilta on lailla sallittu, se on juutalaisuuden "oikeuden kilpi". Sokea vihaaminen, rajaton kostonhimo ja kaiken ei-juutalaisen halveksuminen – se juuri onkin syvimmässä olemuksessaan juutalainen uskonto. Se kaikki muuttuu erityisen tuomittavaksi, koska näitä piirteitä ei kitketä, vaan mahdollisimman salaa kasvatetaan ja tähän päivään asti julkein kasvoin oikeutetaan. Yksittäisiä juutalaisia, jotka oman kansansa henkeä vastaan asettuivat, jäljitettiin koko maailmassa. Juutalainen, joka taistelee juutalaisuutta vastaan, on tosin traaginen ilmiö, mutta ei pysty muuttamaan mitään siitä kaikkien suurten eurooppalaisten totuuden

tiedostamisesta, jonka mukaan juutalainen ja hänen myötään juutalaisuus ovat ammoisista ajoista alkaen olleet meidän katkerin vihollisemme ja niiden on pitänytkin olla. Se tulisi saksalaisen ymmärtää, ennen sitä sairaan saksan kansan tervehtyminen ei ole mahdollista.

* * *

I Orach Chajim (Elämän polku)

3, 1. Kun mennään sisälle käymälään, sanottakoon: "Ole kunnioitettu, Kaikkein Kunnioitetuin jne."...

3, 2. Käymälässä istuttakoon ujosti ja älköön paljastettako itseä, ennen kuin on istuuduttu.

3, 4. Itseä ei paljasteta enempää, kuin yksi kädenleveys takaa ja kaksi kädenleveyttä edestä, naishenkilö paljastakoon itseään yhden kädenleveyden takaa, edestä sen sijaan ei lainkaan...

3, 14. Vettä heitettäessä tulee olla varovainen, ettei jäsentä pidellä mistään muualta kuin vain sen kohdan alapuolelta, josta alkaa terska, koska voi aiheutua tahaton siemensyöksy. Sen sijaan saa vedenheiton aikana pidellä jäsentä kädessä, kun ollaan avioliitossa; jumalanpelko kuitenkin vaatii, että sitä vältetään myös aviosäädyssä.

14, 1. Tzitzit-tupsut[43], jotka ei-juutalainen on kiinnittänyt päällystakkiin, ovat mitättömiä, sillä on kirjoitettu: "Puhu Israelin lasten kanssa", se sulkee pois pakanan[44].

---

[43] Tupsut, jotka juutalaiset kiinnittävät yleensä rukousliinansa tallitin kulmiin. / Kääntäjä.

[44] Loewe: "Ei-juutalaiselle ei saa myydä eikä pantata tallitia (talaaria)... Se, jolla on tefillin päässään, mezuza (juutalaisen kodin ovenpieleen kiinnitettävä Tooran jakeita sisältävä kotelo / kääntäjä) ovenpielessään ja tzitzit vaatteiden päällä, voi olla varma, ettei tee syntiä. Talmudissa traktaatti Sabbath nro 30 rabbi Lakisch sanoo: 'Joka noudattaa tzitzitin käskyä oikein, sitä tulee 2.800 orjaa palvelemaan!' Todistus Sakarjasta 8, 23: 'Näin sanoo herra Sebaot: Niinä päivinä kymmenen miestä kaikista pakanakansain kielistä tarttuu Juudan miestä liepeeseen sanoen: Me tahdomme käydä teidän kanssanne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne'. - 90 kieltä (kansaa) kertaa 10 tekee 700, neljältä suunnalta, neljä kertaa tekee 2.800!"

32, 9. Jos nahan (tefilliniä [45] varten) on parkinnut pakana, se on maimonidelaisten mukaan käyttökelvoton, silloinkin, kun juutalainen on pyytänyt pakanaa ryhtymään parkintaan rukoustarkoituksessa; rabbi Aserin mukaan se on kuitenkin käyttökelpoinen, jos juutalainen seisoi pakanan vieressä ja auttoi tätä...

32, 20. Tulee olla tarkkana, ettei (tefilliniin – kääntäjä) kirjoitettaisi yhtään kirjainta vähemmän tai enemmän, kuin on vaadittu; heti, kun yksi kirjain on kirjoitettu vähemmän tai enemmän, jakeet ovat käyttökelvottomat, joten ne, jotka sellaisen tefillinin pukevat päälleen, lausuvat joka päivä yhden hyödyttömän siunauksen...

55. Synagogassa ei saa pitää rukousta, jos sinne ei ole kokoontunut kymmentä miestä. Hätätilanteessa, kun paikalla on vain yhdeksän miestä, voi apuun ottaa myös orjan, naisen tai alaikäisen..., paikalla olevia ei saa kuitenkaan erottaa toisistaan ulosteella eikä ei-juutalaisilla (55, 20).

74, 1. Jos joku nukkuu manttelinsa alla alastomana, hänen pitää muodostaa manttelistaan sydämen alueelle väliseinä ja sitten lausua kuunteluopetusta, sillä niin kauan, kuin sydän näkee sukupuolielinten paikan, lausuminen on kiellettyä.

75, 5. Kun sukuelin on lasin alla, niin että sen voi lasiseinän läpi nähdä, niin siellä on kiellettyä lausua kuunteluopetusta.

76, 1. Jos saastaa on lasi alla, on sallittua lausua kuunteluopetusta, vaikka saastaa näkeekin lasiseinän läpi, koska kirjoitus tekee kaiken vain peittämisestä riippuvaksi, kuten on kirjoitettu: "Ja sinun pitää peittää omat jätteesi", ja meidän tapauksessamme se on peitetty.

76, 4. Jos saastaa on keholla, mutta se on vaatteiden peitossa, tai jos käymälässä pannaan käsi aukosta sisään ja pahaa hajua ei tunneta, jotkut sallivat kuunteluopetuksen lausumisen...

83, 1. Jos joku lausuu kuunteluopetusta ja hänellä alkaa tällöin virtsa valua polvien yli, niin lausuminen pitää keskeyttää siksi aikaa, kunnes

---

[45] Tefillin on juutalaisten aamurukouksissaan käyttämä nahkakotelo, jonka sisällä on Tooran jakeita. / Kääntäjä.

vesi on juossut, ja palattakoon sen jälkeen takaisin lausumiseen; sen voi tehdä myös silloin, kun virtsa on juossut vaatteille ja kastellut ne niin, että käsi, jolla näihin vaatteisiin kosketaan, kastuu niin märäksi, että se voi kastella muitakin esineitä... Jos taas virtsa juoksi maahan, niin siitä paikasta tulee siirtyä neljän kyynärän päähän.

82, 1. Kuunteluopetusta saa lausua sellaisen ulosteen lähellä, joka on niin kuivunutta, että kun se heitetään pois, se hajoaa kappaleiksi[46].

113, 8. Kun rukoilija tulee ruokouksessa sellaiseen kohtaan, jossa tulee kumartaa ja häntä vastaan tulee ei-juutalainen risti kädessään, niin hänen ei pidä kumartua. Vaikka tämä kumarrus oli aiottu tehtäväksi taivaan suuntaan, voi jäädä vaikutelma, ikään kuin kumarrettaisiin ristin edessä.[47]

126, 1. ...Jos esirukoilija on jättänyt siunauksesta pois jotakin harhaoppisia koskevaa, hänet vapautettakoon heti virastaan.

Harhaoppisia koskeva osa kuuluu Pavlyn mukaan: Panettelijat menettäköön kaiken toivonsa, ja kaikki harhaoppiset tulee välittömästi hävittää, ja kaikki sinun kansasi viholliset voivat pian tuhoutua; ja jumalattomat voit pian, meidän aikanamme, kitkeä, murskata, hävittää, pyyhkäistä pois, nöyryyttää ja alentaa.

Siunattu olet Sinä, Jehova, joka murskaat viholliset ja nöyryytät jumalattomat (näin myös Loewe).

156, 1. Tulee huolehtia siitä, ettei yhteenkään pakanaan luotaisi sidoksia, sillä pakana saattaa olla velvollinen antamaan juutalaiselle jonkin valan, jolloin juutalainen rikkoisi siten kieltoa: "niiden nimiä älkää päästäkö huulillenne" (2. Moos. 23:13). Jotkut sallivat kuitenkin nykyisin pakanoihin liittymisen, koska pakanat eivät nykyisin palvo epäjumalia, sillä, vaikkakin he mainitsevat myös epäjumalan, heidän

[46] Jätän nämä inhottavat asiat väliin. Rabbit ovat omistaneet niille 30 sivua.

[47] Loewe käänsi johdonmukaisesti: "Jos joku rukoilee ja hänen tielleen tulee ei-juutalainen, jolla on kädessään risti tai sen tapainen esine ja tämä on juuri siinä paikassa, jossa pitää kumartaa, hänen ei pidä sittenkään kumartaa."

päätarkoituksensa on edelleen suunnattuna taivaan ja maan Luojaan, he vain yhdistävät Jumalan nimen epäjumalan nimeen...[48]

128-135. Synagogan tulee olla rakennettuna kaupungin korkeimmalle paikalle.

137-242. Kun nähdään taloja, joissa ei-juutalaisia asuu, sanotaan: "Ylpeiden talon hän siirtää paikaltaan", jos ne ovat asumattomia, silloin sanotaan: "Herra on koston Jumala". Kun nähdään israelilaisten hautoja, sanotaan: "Hän, joka teidät oikeudella loi, se luo teidät jälleen jne.". Sen sijaan, jos haudat ovat ei-israelilaisten hautoja, sanotaan: "Teidän äitinne häpeää sitä, että synnytti teidät".

Sapatin aikana ei saa syödä sellaista leipää, jonka ei-juutalainen on valmistanut.

Jos juutalainen on palkannut ei-juutalaisen yhdeksi tai useammaksi vuodeksi..., ei-juutalainen voi työskennellä sapatinkin aikaan... Karjaeläintä ei saa kuitenkaan pantata ei-juutalaiselle sapatin ajaksi eikä yleensäkään, sillä meitä on käsketty, että meidän eläimemmekin pitää levätä; ei silloinkaan, kun ei-juutalainen vakuuttaa, että antaa eläimen levätä sapattipäivinä, sillä ei-juutalainen ei ole sellaisen vakuutuksen antamisessa luotettava.

Käskyn täyttämiseksi on sallittua mennä laivaan sapatin aattona; kipparin kanssa tulee kuitenkin sopia, näön vuoksi, että hän ei purjehdi sapattipäivänä.

Jos joku on matkalla ja sapatti on alkanut ja hänellä on mukanaan rahaa, aasi tai ei-juutalainen, hänen ei pidä lastata rahaa aasille, vaan antaa se sapatin ajaksi ei-juutalaiselle, sillä aasin lepo on hänelle myös määrätty.

290. Tulee pyrkiä siihen, että sapatin aikana on oikein paljon hedelmiä, kalliita ruokia ja mausteita. Jos ollaan totuttu ottamaan iltapäivänokoset, niiltä ei saa antaa häiritä, sillä se on nautinto ja sapattina tulee tehdä kaikkensa nauttiakseen olostaan.

[48] Näin myös Loewella. Tästä alkaen käytän vain hänen käännöstään.

Sapatin erottamista juhlitaan siunauksella: "Siunattu ole jne., Sinä, joka olet tehnyt eron Pyhien ja alhaisten välillä, Israelin ja muiden kansojen välillä".

298. Lyhtyä, jonka on sapatin aikaan sytyttänyt ei-juutalainen, ei saa käyttää.

316. Sapatin aikana ei saa pyydystää kärpäsiä eikä kirppuja; viimeksi mainittujen osalta se on sallittua, jos ne ovat paljaan ihon päällä ja purevat. Pään täin voi tappaa, mutta ei kehon täitä, ne tulee raapia ja heittää pois tai veteen...

325. Sapatin aikaan voi ei-juutalaisen pakottaa syömään ja antaa tälle ruoan ulos, jotta hän söisi sen siellä paikalla; jos hän menee sen kanssa pois, sen vuoksi ei murehdita.

328. Parantuminen ei saa tapahtua ei-juutalaisen tai naisten ja alaikäisten avulla.

329. Eräällä pihalla on yhdeksän ei-juutalaista ja yksi juutalainen, yksi heistä menee toiselle pihalle ja siellä ränsistynyt talo sortuu hänen päälleen, ja jos sillä hetkellä ei tiedetä, onko se juutalainen vai ei-juutalainen, tulee rauniot raivata heti, jotta hänet mahdollisuuksien mukaan pelastetaan; mutta jos kaikki kymmenen ovat lähteneet ensimmäiseltä pihalta, ja yksi heistä menee toiselle pihalle ja hautautuu siellä raunioihin, niin raunioita ei saa sapatin aikaan raivata, koska tässä pätee lause: Joka poistui, on enemmistöstä ja nehän ovat ei-juutalaisia.

330. Ei-juutalaista naista ei saa sapatin aikana avustaa synnytyksessä; ei edes sellaisella tavalla, mikä ei lainkaan häpäise sapattia.

419. Jumalalle on otollista syödä uudenkuun päivänä tavallista paremmin.

433. Jos joku on varastanut happamattomia kakkuja, hän ei ole täyttänyt velvollisuuttaa syödä happamattomia kakkuja; jos joku on sen sijaan varastanut viljaa tai jauhoja ja tehnyt niistä kakun, hän on saanut ne muuttumisen kautta ja hän on varkauden uhrille vain rahan velkaa.

Taikinaa saa vaivata vain juutalainen, paistaa saa ei-juutalainen leipuri.

Meidän tapamme peseytyä saippualla on paastopäivinä kiellettyä, juutalaisnainen ei saa sinä aikana myöskään pestä pyykkiä ei-juutalaista varten, näin sen epäilyn vuoksi, että hän pesee itseään varten, tai kaikki tulee siitä vakuuttaa tai sen tulee tapahtua salassa.

Tevét-kuussa[49], 8. päivänä (pitää paastota), koska juuri silloin kuningas Talmeyn (Ptolomaios) päivinä Raamattu, Vanhan Testamentti oli pakko kääntää kreikaksi; sen vuoksi kerrotaan auringon olleen kolme päivää pimentyneenä.

(Uudenvuoden juhlista.) Valkosipulin, lehtijuurikkaan, taatelien syömisen aikana sanottiin yksi tietty sanonta, esim. Israelin viholliset pitää tuhota lopullisesti jne.

Yom Kippurin (sovitusjuhlan) aattona esilaulaja aloittaa Kol Nidre rukouksen: "Kaikkia lupauksia ja yhteyksiä ja karkotuksia ja salaliittoja ja rangaistuksia ja (lupausten) lisänimiä ja valoja, jotka me tästä lunastuspäivästä alkaen aina tulevaan lunastuspäivään asti, joka tulkoon meille onnellinen, lupaamme, vannomme, me kaikki kadumme (jo nyt) ja niiden tulee olla purettuja, kumottuja, tuhottuja ja lunastettuja ja mitättömiä ja pätemättömiä. Meidän lupauksemme ei pidä olla lupauksia eikä meidän valamme valoja".

II Jore Dea (Viisauden opetus)

16, 11. Ei-juutalainen ei ole valtuutettu minkään asian todistajaksi.

87. Jotkut rabbit kieltävät tulen sytyttämisen sellaisen padan alle, joka kuuluu ei-juutalaiselle.

112. Viisaat ovat kieltäneet ei-juutalaisen paistaman leivän syömisen siinä pelossa, että siten voidaan muuttua heidän kanssaan liian läheisiksi ja tulla sukulaisiksi.

113. Mitään ruokaa, jota ei voi syödä raakana, juutalainen ei saa syödä, jos sen on keittänyt ei-juutalainen.

---

[49] Juutalaisen kalenterin 10. kuukausi, osuu arjalaisten käyttämässä kalenterissa joulu-tammikuulle. / Kääntäjä.

114. Kaikki ei-juutalaisten valmistamat juomat ovat kiellettyjä.

115. Ei-juutalaisen lypsämä maito on kiellettyä.

123. Juutalaiset pitävät ei-juutalaisia epäjumalan palvojina, varsinkin katolilaisia.

Juutalaisuuteen kääntynyttä pidetään ei-juutalaisen kaltaisena.

139-158. Rabbi kieltää lainaamasta rahaa ei-juutalaiselle kirkon rakentamiseen.

Ristin kuva, jonka edessä ei-juutalaiset kumartavat, vastaa epäjumalan kuvaa.[50]

Niinipuun varjossa ei saa istua, koska voi olla, että sitä itseään palvotaan tai että epäjumalankuva on sen alla; jos pystytään löytämään lyhyempi tie, niin sen puun alta ei saa kulkea, jos ei, niin pitää juosta. Epäjumalan temppelin varjossa ei saa oleskella.

On sallittua pilkata epäjumalankuvilla ja sanoa ei-juutalaiselle: "Sinun Jumalasi voi auttaa sinua tai siunata liiketoimiasi".

Tulee välttää kaikkea, mikä saattaisi aiheuttaa vihamielisyyttä, jos kerran ei-juutalaisten keskuudessa pitää elää ja olla heidän kanssaan tekemisissä koko vuoden; siksi pitää, kun nähdään heidän iloitsevan juhlapäivinään, iloita yhdessä heidän kanssaan, se imartelee heitä.

Ei-juutalaiselle, jota ei tunneta, ei saa antaa almua. Kuitenkin saa, jos heidän keskuudessaan eletään, ruokkia heidän köyhiään, vierailla heidän sairaittensa luona – rauhan nimissä. Ei saa (omassa keskuudessa) sanoa mitään heidän kehumisekseen, edes sanoa: "Miten kaunis tuo ei-juutalainen on".

Yhdenkään ei-juutalaisen kanssa ei saa istua pöydän ääreen, silloinkaan kun juutalainen syö kotonaan. Yhtäkään karjaeläintä ei saa sijoittaa ei-juutalaisen kievariin, sillä ei-juutalaisia epäillään siitä, että he harjoittavat karjaneläinten kanssa haureutta. Ei-juutalainen kätilö ei saa

---

[50] Tämä on myös juutalaisen historiantutkijan, professori H. Graetzin kanta, että risti on samanlainen kuin pakanoiden epäjumalat; katso hänen teostaan "Geschichte der Juden". Nide II, s. 218.

ottaa juutalaisen synnytystä vastaan, yksikään juutalaisnainen ei saa olla yhden tai useamman ei-juutalaisen seurassa jne.

Juutalainen ei saa sanoa olevansa ei-juutalainen, mutta hän voi käyttää moniselitteistä kieltä.

Ei-juutalaisia, jotka ovat omistautuneet epäjumalan palvelemiseen (sillä edellytyksellä, että heidän ja meidän välillä ei ole sotaa), ei saa suoraan tappaa, mutta heitä ei saa myöskään pelastaa, jos he sattuvat hengenvaaraan, esim. jos joku heistä on pudonnut veteen, häntä ei saa pelastaa – ei edes palkkiota vastaan. Heitä ei saa parantaa tappavasta sairaudesta, ei myöskään maksusta, se saa tapahtua vain vihamielisyyden välttämiseksi meidän ja heidän välillä.

Harhaoppineet [51] , jotka palvelevat epäjumalankuvia juutalaisia ärsyttääkseen... täytyy tappaa, jos se on mahdollista, jos ei, niin täytyy edistää heidän kuolemaansa.

178. Ei pitäisi pukeutua ei-juutalaisen tavoin, omaksua heidän tapojaan, heistä tulee erottua kaikessa.

201. Jos nainen menee kylpemisen jälkeen kotiin ja tapaa matkalla saastaisen tai ei-juutalaisen, hän muuttuu siten jälleen saastaiseksi.

236-240. Jos juutalainen on varastanut ei-juutalaiselta ja tämä pakottaa hänet muiden juutalaisten edessä vannomaan, ettei ole tältä varastanut, ja muut juutalaiset tietävät, että hän vannoo väärän valan, niin heidän täytyy pakottaa hänet, että hän sopisi ei-juutalaisen kanssa ja ei antaisi väärää valaa, edes ollessaan sellaiseen valaan pakotettu, sillä väärällä valalla Jumalan nimi tulisi häväistyksi; mutta jos näin ei käy ja hänen pitää vannoa, koska muuten hänen elämänsä olisi vaarassa, niin hän voi julistaa tuon valan sydämessään mitättömäksi.

240. Yksikään lapsi orjan tai ei-juutalaisen kohdussa ei ole karjaeläintä parempi.

---

[51] Rosenbergilla "Apikorsim", (hepreaa, yksikössä "apikoros"). Tarkoittaa sekä harhaoppista että ateistia. / Kääntäjä.

III Chošen Hamišpat (Lain kilpi)

22, 2. Juutalainen voi kyllä sietää sen, että ei-juutalainen todistaa häntä vastaan, mutta ei sitä, että ei-juutalainen tuomitsee hänet.

34, 18. Ei-juutalainen ja orja eivät voi todistaa (oikeudessa).

46, 34. Jos joku on kääntynyt toiseen uskontoon, se on sama, kuin että hän olisi ryhtynyt ryöväriksi.

66, 25. Kun ei-juutalainen on myynyt juutalaiselle velkakirjan, noudatetaan ei-juutalaisten lakeja, joten velasta ei voi vapauttaa; samoin käyttäydytään ei-juutalaisen lahjoituksen osalta; mutta jos juutalainen on myynyt ei-juutalaiselle salaliiton, noudatetaan juutalaisten lakeja.

68, 1. Velkakirja voi olla kirjoitettu millä kielellä tahansa, jos se on tehty juutalaisten määräysten mukaan ja jos todistajat ovat juutalaisia ja osaavat tätä kirjoitusta lukea; mutta kaikki takaukset, joiden alla ovat ei-juutalaisten todistajien nimet, ovat mitättömiä.

121, 1. Jos joku on saanut velkansa lähetillä ja luotonantaja on sanonut hänelle, että hänen pitää lähettää velka takaisin lähetillä, ja jos velka katoaa matkalla, niin sen lähettäjä on vapaa, siinäkin tapauksessa, että lähetti on ei-juutalainen, kuuromykkä, vähä-älyinen tai alaikäinen.

135, 2. Aikuinen ei-juutalainen orja on kuin karjaeläin ilman paimenta.

154, 18. Me emme katso, että juutalaisella olisi ei-juutalaisen oikeus, paitsi siellä, jossa se on tälle vahingoksi, esim. juutalainen ostaa ei-juutalaiselta pellon ja on omistanut sen monet vuodet, kunnes tulee toinen juutalainen ja esittää tuomioistuimelle peltoa koskevan vaatimuksen ja tuo todistajia, joiden mukaan pelto on hänen omansa. Tällöin oikeus on kantajan puolella, sillä ei-juutalaisella ei ole omistusoikeutta juutalaisten omaisuuteen, joten ei ole juutalaisellakaan, joka tältä sen osti, mitään omistusoikeutta siihen.

156, 5. Jos joku on tuonut ei-juutalaisen mukanaan, niin joissakin kaupungeissa on kiellettyä käydä ei-juutalaisen kanssa kauppaa, ettei sillä vahingoitettaisi lähimmäisiä (juutalaisia). Toiset eivät salli vain tätä, vaan hänelle voi myös lainata rahaa, lahjoa häntä, nylkeä häntä; sillä ei-

juutalaisen omaisuus on jotain, joka on jätetty kohtalon huomaan, ja joka ensimmäisenä tulee, sillä on oikeus siihen.

163, 1. Kustannuksiin, jotka yhteisölle on syntynyt petturin poistamisesta keskuudestaan, tulee kaikkien osallistua.

176, 12. (Yhtiökumppaneista). Jos joku yhtiökumppaneista on varastanut tai ryöstänyt jotakin, hänen pitää jakaa se yhtiökumppaninsa kanssa. Tappiot hänen tulee kärsiä yksin; kuitenkin jos tappio aiheutui varastetun jakamisen jälkeen, molempien tulee vastata siitä; samoin toimitaan, kun yhtiökumppani on ostanut varastettuja tavaroita. – Jos lähetti on perinyt isännälleen ei-juutalaiselta velan, joka oli jo maksettu, niin raha kuuluu lähetille, sillä se tulee katsoa ikään kuin löydetyksi; jos joku antoi tällaisen rahan ei-juutalaiselle uudelleen takaisin, niin hänen ei tarvitse korvata sitä lähimmilleen, joille hänen piti se saada, ja se on jopa sallittua tehdä (palauttaa raha ei-juutalaiselle).

176, 28. Kun kaksi henkilöä vaatii ei-juutalaiselta yhteistä velkaa, ja toinen on oman osuutensa perinyt ja haluaa pitää sen itsellään, ja sanoo toiselle, että tämänkin tulisi periä oma osuutensa, häntä ei kuulla; ja kun tuomari on suuttunut tälle ja sanonut toiselle, että sinun osuutesi osalta haluan olla avuksi, mutta en sinun kumppanisi osalta, ja tämä sanoo, minä huolehdin omasta osuudestani, niin hän on oikeassa; myös silloin, kun kahden henkilön pitää vaatia huonoa velkaa ja heidän täytyy sen vuoksi käyttää lahjontaa jne.

182, 5. Jos ostajan lähetti on saanut ostosta alennusta, on kuten minkä tahansa muun kaupan yhteydessä, nimittäin jos ero on kuudennes tavaran arvosta, kauppa pitää ja alennus menee lähettäjän hyödyksi.

183, 6. Jos ostettavalla tavaralla oli kiinteä hinta, mutta lähetille annettiin liikaa joko lukumäärän, mitan tai painon suhteen, he (lähettäjä ja lähetti) jakavat hyödyn.

183, 7. Jos joku lähettää lähetin saamaan rahaa ei-juutalaiselta ja tämä erehtyy ja antaa liian paljon, se kuuluu lähetille; mutta jos lähetti ei tiennyt tästä virheestä ennen kuin raha oli jo lähettäjän hallussa, se kuuluu lähettäjälle; Jos joku teki liiketoimia ei-juutalaisen kanssa ja toinen juutalainen tuli mukaan ja auttoi häntä ja petti ei-juutalaista

mitan, määrän ja painon suhteen, niin voitto tulee jakaa, silloinkin kun auttaja saa vaivastaan palkkiota.

183, 8. A lähetti B:n ostamaan hänelle ei-juutalaiselta mekon luotolla, ja kun maksun eräpäivä saapui ja A antoi B:lle rahan, ilmeni, että myyjä oli unohtanut jo koko asian, niin A:n pitää saada raha takaisin. B:kään ei voi sanoa, että tahtoisi pidättää rahan, ehkä ei-juutalainen muistaa tämän vielä, myöhemmin hän ei voi sanoa, että hän halusi antaa rahan takaisin ei-juutalaiselle, ja siten pyhittää Jumalan nimen.

Jos joku antaa lähetille 200 guldenia edelleen ei-juutalaiselle maksettavaksi, ja lähetti petti ei-juutalaista ja antoi tälle vain 100 guldenia niin, että tämä luuli saaneensa 200, niin 100 guldenia kuuluvat lähettäjälle, sillä se on sama, kuin että ei-juutalainen olisi luopunut puolesta saatavastaan.

188, 1. Ei-juutalaista eivät koske missään asiassa lähetin lait, samoin yksikään juutalainen ei voi olla ei-juutalaisen laillinen lähetti.

225, 6. Jos joku ostaa viinivaraston ja he ovat keskenään sopineet, että myyjä ei halua vastata mistään muusta riskistä, kuin ainoastaan siitä, että tynnyri rikkoutuu tai läikkyy lattialle, ja ostaja haluaa vahingonkorvauksen vain siinä tapauksessa, että viini on hapanta jne., nyt kuitenkin tynnyrit ovat ehjät ja viini hyvin säilynyttä, mutta se on muuttunut ei-juutalaisen kosketuksesta (myyjän talossa) saastaiseksi[52], niin tämän tulee korvata vahingot.

227, 5. Huijarin ei pidä luovuttaa mitään, ennen kuin huijaus ylittää pennin enemmän kuin kuudenneksella.

227, 6. On epäilyttävää, onko sallittua huijata ketään tietoisesti vähemmän kuin kuudesosalla kokonaismäärästä, jos huijaus on pennin kokoluokkaa; mutta kolikon voi niin kauan antaa täysimääräisenä, kuin ero ei ole yhtä kuudesosaa.

---

[52] Viittaan siihen, että vielä 1700-luvun lopun Hampurissa juutalaiset toteuttivat sen, että heillä olisi oma hautausmaa, ettei pitäisi kuoleman jälkeenkään levätä goiden kanssa. Nykyisin ortodoksijuutalaisten sanomalehdet kirjoittavat sunnuntain muuttamisesta ja sen siirtämisestä sapatille, koska se ei muka ole saksalaisille mitään uskonnollinen määräys!

227, 26. Ei-juutalaista saa pettää, sillä kirjassa on sanottu, 3. Mooseksen kirja 25, 14: Jos myyt jotakin lähimmäisellesi tai ostat jotakin lähimmäiseltäsi, niin älkää tehkö vääryyttä toinen toisellenne.

232, 19. Jos joku möi munia ja ne olivat mätiä, niin kauppa on mitätön; nyt ei kuitenkaan ole sellaista tapaa ja tapa mitätöi lain.

249, 2. Ei-juutalaiselle, jota ei pidetä edes huonekuntaan kuuluvana tai asukkaana, ei saa lahjoittaa mitään; hänet pitäisi tuntea erittäin hyvin tai sen täytyi tapahtua, jotta hänen kanssaan voidaan elää rauhassa.

256, 3. Jos sairas henkilö sanoo, itse juutalaisuuteen kääntynyt, että hänellä on omilta pojiltaan tai ei-juutalaiselta saatu tietty rahasumma, se tulee antaa tälle hänen kuolemansa jälkeen, niin tätä on noudatettava. Mutta jos hän sanoo, että hänen kuolemansa jälkeen tietylle ei-juutalaiselle tulee antaa lahja, se jätetään huomiotta; sillä se on sama, kuin hän olisi sanonut, että hänen omaisuudellaan pitää tehdä syntiä.

259, 2. (Kadotetun) esineen täytyy olla sijainnut sellaisessa paikassa, jossa löytäjä katsoo velvollisuudekseen antaa se kadottajalle takaisin ja hän voi myös sen parissa toimia, ja pitää olla todistettuna, että esine oli todella kadonnut ja kadottaja ei ollut sitä tahallisesti heittänyt pois, että se on vähintään yhden pennin arvoinen ja siinä on jokin tuntomerkki, tai paikassa, josta se löydettiin, on sellainen, ja että hän on nähnyt vaivaa, kun se oli hänen omaisuuttaan, ja että esine kuuluu jollekulle, jolle se pitää antaa takaisin. Jos yksikin näistä vaatimuksista ei täyty, kadotettua esinettä ei tarvitse antaa takaisin...

259, 3. Jos esine oli paikassa, jossa tavallisesti viettävät aikaansa juutalaiset, löydöstä tulee ilmoittaa julkisesti...; jos esine sen sijaan oli paikassa, jossa tavallisesti oleskelevat ei-juutalaiset, kyseistä esinettä ei tarvitse antaa takaisin...

261, 2. Jos joku löytää viinitarhasta lehmän, hänen tulee ilmoittaa siitä, muuten viinitarhan omistaja kärsii vahinkoa; jos viinitarha sen sijaan kuuluu ei-juutalaiselle, hänen ei tarvitse tehdä sitä.
262, 5. Heti, kun varmasti tiedetään, että kadottajan piti luopua esineestä, se kuuluu löytäjälle.

266, 1. Esinettä, jonka on kadottanut ei-juutalainen, löytäjä ei pelkästään saa pitää itsellään, vaan on myös kiellettyä antaa se takaisin, sillä on kirjoitettu: Sinun veljesi kadottaman esineen, 5. Mooseksen kirja 22:1; antaa löytäjä sen sijaan juutalaiselle takaisin pyhittääkseen siten Jumalan nimen, jotta israelilaisia ylistettäisiin, niin se pitää antaa takaisin.

272, 9. Jos juhta kuuluu juutalaiselle ja kuorma ei-juutalaiselle, tulee lastauksessa ja lastin purkamisessa auttaa; mutta jos molemmat kuuluvat ei-juutalaiselle, se ei ole tarpeen, paitsi vihan välttämiseksi.

275, 1. Jos proselyytti (juutalaisuuteen kääntynyt) kuolee, ilman että hänellä olisi sellaisia lapsia, joiden hedelmöittäminen ja syntyminen on tapahtunut pyhyydessä (ts. juutalaisuuteen kääntymisen jälkeen), hänen omaisuutensa jää kohtalon huomaan; ja joka sen ensimmäisenä haltuunsa sieppaa, se saa sen omakseen.

275, 2. Sillä, joka on tällaisen omaisuuden haltuunsa kaapannut, ei ole velvollisuutta haudata kuollutta, kuten ei mitään muutakaan kuollutta.

283, 1. Ei-juutalainen ei peri isäänsä, joka on proselyytti, myöskään proselyytti ei voi olla toisen perillinen. 235, 1, 2. Kun kuolee ei-juutalainen, jolle juutalainen on rahaa velkaa ja tämän perilliset eivät tiedä tästä velasta mitään, juutalaisen ei tarvitse maksaa velkaa.

348. Ei saa varastaa, vaikka se olisi vähäistä, ei myöskään huvin vuoksi tai tarkoituksena antaa varastettu takaisin tai korvata se kaksinkertaisesti tai vain omistajan pelottelemiseksi; kaikki tämä on kiellettyä, ettei totuttauduttaisi varastamaan. Heti, kun joku varastaa tavaran, edes pennin arvoisen, hän on rikkonut kieltoa "Älä varasta" ja hänen on vastattava riippumatta siitä, varastiko hän jotain juutalaiselta vai ei-juutalaiselta, aikuiselta vai alaikäiseltä. [53] (Ei-juutalaiselta voi

[53] Tästä lauseesta rabbit ovat erittäin ylpeitä ja uskovat, että vapautuvat sillä kaikista törkeyksistään. Esimerkiksi tri Hoffmann esittää tämän sitaatin ikään kuin esimerkkinä juutalaisesta moraalista, samalla jättäen kuitenkin seuraavan lauseen mainitsematta. Katso "Shulchan Aruch", Berlin, 1894, s. 94. Jopa juutalaisystävällinen professori F. Delitzsch katsoi velvollisuudekseen ottaa kantaa juutalaisvihaa vastaan. Hän kirjoitti teoksessa "Neueste Traumgesichte des antisemitischen Propheten" (Antisemitististen profeettojen uusimmat näyt, Erlangen, 1883), s. 18: "Nämä laillisen epätasa-arvoisuuden määräykset, jotka tietyissä tapauksissa vapauttavat juutalaisen ei-juutalaisen suhteen

varastaa suoraan, ts. pettää häntä laskutuksessa jne., mutta hän ei saa tietää sitä, niin Jumalan nimeä ei tule häväistyksi. Jotkut rabbit hyväksyvät nyt sen, että kun ei-juutalainen on erehtynyt omaksi vahingokseen, häntä ei saa huijata.) Kun joku on varastanut jotakin ja hänen luokseen tulee toinen, joka auttaa kuljettamaan varastetun pois, tämä on palkkiosta vapautettu.

369. Jos kuningas on säätänyt lain vain yhdelle alamaisluokalleen, esimerkiksi niille, jotka lainaavat rahaa korkoa vastaan, ei voi sanoa, että kuninkaan laki on juutalaisia koskeva laki... Jotkut vastustavat tätä ja väittävät, että kaikella, mitä kuningas käskee, on juutalaisia sitova voima... Ei ole sanottu, että kaikessa tulisi nojautua ei-juutalaisiin lakikirjoihin, sillä muuten kumottaisiin koko juutalainen laki.

386. Kun joku möi jotakin ei-juutalaiselle ja toinen juutalainen sanoo tälle tämän ostaneen liian kalliilla, sanoja on petturi ja hänen pitää maksaa sen vuoksi syntyneet vahingot.

388. On kiellettyä luovuttaa juutalaista, joko häntä itseään tai hänen omaisuuttaan ei-juutalaisen hallintaan, pettää häntä ...; Mutta jos hän on pettänyt ilmiantajan, hän voi pettää hänet uudelleen, ja jopa tappaa hänet, jos hän voi pelastaa itsensä vain sillä tavalla eikä mitenkään muuten. On sallittua tappaa petturi siellä, mistä hänet löydetään ja jopa tänä päivänä. Jos jostakin kuullaan, että hän haluaa pettää lähimmäisensä, häntä pitää ensi varoittaa, jos uskotaan, että niin tämän asian voi estää ja aikaa on vielä riittävästi; mutta jos hän on röyhkeä ja ei halua kuulla varoitusta, ensimmäisen vastaantulijan pitää tappaa hänet. (Jotkut rabbit haluavat, että jos häneltä voi jollain muulla tavalla suojautua, esimerkiksi leikkaamalla kielen suusta tai tekemällä sokeaksi, niin häntä ei saa tappaa.)

Jos joku väärentää rahaa ja on pelättävissä, että hänen vuokseen muutkin juutalaiset voivat sattua vaikeuksiin, niin ensin tätä henkilöä varoitetaan (juutalaisen tuomioistuimen toimesta), ja jos hän ei luovu

---

velvollisuudesta noudattaa yhteiskunnan moraalia, ovat rabbien Mooseksen lain opetuksen ja edelleen kehityksen vastenmielisiä ylilyöntejä. Juutalaisuuden tulee sietää sitä, että mitä pöyhkeämmin se uskonnollaan ylpeilee, sitä häpäisevämmin tämä rabbien lain epämoraalisuus tuodaan sen silmien eteen."

toiminnastaan, on sallittua kavaltaa hänet ja kertoa ei-juutalaiselle hallinnolle, että se oli vain tuo yksi juutalainen, joka sen liiketoiminnan parissa toimi, ja muilla juutalaisilla ei ole siihen mitään osaa.

Jos joku haluaa paeta ja jättää ei-juutalaiselle velkansa maksamatta, ja joku juutalainen pettää hänet, tätä ei kutsuta petturiksi, mutta hän on kuitenkin suorittanut suuren rikkomuksen.

Juutalainen, joka on pettänyt toista juutalaista tai tämän omaisuuden jo kolmesti, pyritään kaikin mahdollisin keinoin pyyhkäisemään lopullisesti maan päältä. Kaikki kustannukset, jotka juutalaisyhteisölle petturista lopullisesti eroon pääsemiseen liittyen aiheutuu, maksavat kaikki yhteisön jäsenet yhdessä.

405. Jos se, jota (härkä) puski, on raskaana oleva orjatar, niin sellaisessa tapauksessa toimitaan siten, kuin karjaeläimen osalta; orjatar nimittäin arvioidaan, kuinka paljon hän nykyisen tapauksen – lapsen menetyksen – vuoksi maksaa vähemmän kuin ennen.

406. Jos juutalaisen härkä on puskenut ei-juutalaisen härkää, vahinkoja ei tarvitse arvioida, koska 2. Moos. 21:28 on sanottu: lähimmäisen härkää; mutta päinvastaisessa tapauksessa vahinko tulee korvata.

425. Sellaisen juutalaisen, joka harrastaa epäjumalan palvontaa tai tekee syntiä, ei huvin vuoksi vaan ärsyttääkseen sillä lähimmäisiään, tai sellaisen harhaoppisen, joka ei tunnusta lakia ja profeettoja, mahdollisuuksien mukaan julkinen tappaminen on Jumalaa miellyttävä teko; jos asia ei mene siten, niin tulee etsiä epäsuoria keinoja sellaisen pyyhkäisemiseen maan päältä.

Ei-juutalaisten suhteen, joiden kanssa emme ole riidoissa, tulee käyttäytyä niin, ettei aiheuteta heidän kuolemaansa, mutta heitä ei myöskään siitä pelasteta.

IV Eben haezar (sisältää avioliittolain)

6, 8. Mitä tarkoittaa huora? Kaikki ei-juutalaiset tyttäret sekä ne juutalaiset tyttäret, jotka ovat olleet tekemisissä jonkun sellaisen kanssa, joka ei saa avioitua heidän kanssaan... Jos nainen on ollut tekemisissä

karjaeläimen kanssa, vaikka siitä onkin rangaistuksena kuoliaaksi kivittäminen, hän ei ole huora ja pappi voi vihkiä hänet, koska hänellä ei ole ollut kiellettyä suhdetta ihmisen kanssa.

7, 2. Hagah. Ei-juutalaisen todistus ei ole voimassa, silloinkaan, kun se tapahtui tahattomasti. Jotkut rabbit haluavat siinä tapauksessa todistuksen olevan voimassa.

20, 1. Hagah. Alle kolmevuotiaan tytön kanssa seksuaalinen kanssakäyminen ei ole rangaistavaa.

26, 1. Hagah. Jos kaksi ei-juutalaista aviopuolisoa on kääntynyt juutalaisuuteen..., niin he voivat erota ilman avioerotodistusta, koska aiempaan elämäntapaan suhtaudutaan haureutena.

28. On kiellettyä osoittaa naiselle rakkautta esineellä, joka on varastettu...; mutta jos on varastanut ei-juutalaiselta jotakin, sitä voi käyttää kihlalahjana.

37, 1. Kun tyttö on kolmen vuoden ja yhden päivän ikäinen, isä voi antaa hänen kihlautua seksuaalisen kanssakäymisen kautta.

74, 11. Jos joku mies väittää, että hän haluaa muuttaa tähänastisesta asunnostaan pois, koska sen naapureina oli huonoja, raakoja ihmisiä tai ei-juutalaisia, häntä kuullaan (oikeudessa).

141, 35. Jos joku lähettää ei-juutalaisen antamaan avioerokirjeen juutalaiselle ja kirjoittaa hänelle, että vahvisti tämän lähetikseen tuomaan vaimolleen avioerokirjeen, niin se on voimassa, sillä ei-juutalainen ei ole tässä toimenpiteessä tehnyt muuta kuin jotain, minkä – joku apinakin tekisi!

Viime aikoina olemme saaneet lukea mediasta islamiin kohdistuvasta kritiikistä ja jopa valtakunnansyyttäjän aloittamasta ajojahdista Raamatun lainauksia esittänyttä vastaan. Kaiken tämän "uskontokritiikin" varjoon on jäänyt juutalaisuuden tarkasteleminen. Vaikka juutalaisuus sinällään onkin maailmanhistoriassa ja maailman uskontojen historiassa aivan marginaalinen ilmiö, on juutalaisten vaikutusvalta heidän määräänsä nähden täysin suhteeton. Juutalaiset johtavat paitsi Israelia myös Yhdysvaltoja ja heidän vaikutusvaltansa on muuallakin kohtuuton. Tästä syystä on hyvä perehtyä siihen, mitä juutalaisten pyhät kirjat heille opettavat.

Tässä teoksessaan Alfred Rosenberg esittää sitaatteja juutalaisten pyhistä kirjoista Talmud ja Shulchan Aruch. Muutamia esimerkkejä:

"Alle kolmevuotiaan tytön kanssa seksuaalinen kanssakäyminen ei ole rangaistavaa."

"Yksikään lapsi orjan tai ei-juutalaisen kohdussa ei ole karjaeläintä parempi."

"Mitä tarkoittaa se, joka on kirjoitettu 1. Moos. 2:23: "Tämä on nyt luu minun luistani ja liha minun lihastani"? Siitä ilmenee Aatamin ajatus, että kun hän harrasti seksiä kaikkien kesytettyjen ja villieläinten kanssa, hän ei saanut tyydytystä, kunnes hän harrasti seksiä Eevan kanssa."

"Kuunteluopetusta saa lausua sellaisen ulosteen lähellä, joka on niin kuivunutta, että kun se heitetään pois, se hajoaa kappaleiksi."

"Kun kuolee ei-juutalainen, jolle juutalainen on rahaa velkaa ja tämän perilliset eivät tiedä tästä velasta mitään, juutalaisen ei tarvitse maksaa velkaa."

"Ei-juutalaisten suhteen, joiden kanssa emme ole riidoissa, tulee käyttäytyä niin, ettei aiheuteta heidän kuolemaansa, mutta heitä ei myöskään siitä pelasteta."

Tämä edellisen vuosisadan kiistattomasti tunnetuimman virolaisen Alfred Rosenbergin kirjoittama teos ilmestyi ensi kertaa Saksassa vuonna 1920 otsikolla Unmoral Im Talmud.

Teoksessaan Rosenberg paljastaa lukijoille juutalaisten pyhien kirjojen uskomattomat ruokottomuudet. Luettuaan kirjan läpi lukija huomaa todennäköisesti pohtivansa kysymystä, onko juutalaisuus lainkaan uskonto siinä mielessä, kuin mitä me uskonnolla tarkoitamme.

Rosenbergin oma päätelmä: *"Sokea vihaaminen, rajaton kostonhimo ja kaiken ei-juutalaisen halveksuminen – se juuri onkin syvimmässä olemuksessaan juutalainen uskonto".*